

பல்சுவை

துமிழ்நெங்சும்

www.tamilnenjam.com

மார்ச் 2018

:::
ஏனோகுரிமேஸில்:::

- கு.அ.கமிழ்மொழி

இந்த நாள்

நீங்கள் எப்படு?

இசைபார்க்

கிழியாது மனசு

ம.சக்திவேலாயுதம்

நன்மக்கள் உள்ளமெலாம் நல்லொளியால் நிரம்பட்டும்,
நன்னெறிபால் எல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து திரும்பட்டும்!

பல்சவை

தமிழ்நெஞ்சம்

தேந்றம் 1972

மார்ச் 2018

ஆசிரியர் / வெளியிடுபவர் :
அமின் மொஹமெட்

இணையாசிரியர் :
முனைவர். பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி
நிர்வாக ஆசிரியர்
சஃபி மொஹமெட்

ஆசிரியர் குழு :
ஹிப்ஸார் ரஹ்மான்
நெல்லை உலகம்மாள்
வசந்தி ஆதித்தன்
கவிஞர் அ. முத்துசாமி
கவிஞர் ஈழபாரதி
கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்

ஆலோககர்கள் :
“பைந்தமிழரை” பாவலர் மா. வரதராசன்
கவிதாயினி சக்தி ஜோதி
கவிதாயினி அமுதா பொற்கொடி

எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள்,
புரவலர்கள் மற்றும் விமர்சனம், அறிமுகத்திற்கு
நூல்கள் அனுப்ப அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு ...

TAMILNENJAM
59, rue des Entrechats, 95800 Cergy - France

web : tamilnenjam.com
email : editor@tamilnenjam.com

புதிய ஆக்கங்களும், விமர்சனங்களும்
ஏதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

நூல் விமர்சனத்துக்கு, நூலின் இரண்டு
பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.

படைப்புகளுக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பு.
செவ்வைப் படுத்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

புதிய வெளியீடு...

தேவைக்கு தொடர்புக்கொள்ளவும்.

- கு.அ.தமிழ்மொழி

உழுதுயிலில் இருக்கிறேன்
நான்
எந்தச் சிந்தனையுமின்றி
படுக்கவுடனேயே
உறங்கி விட்டேன்

நானென குறித்தோ
அல்லது
எதிர்வரும்
காலங்களைக் குறித்தோ
எந்தக் கவலையும்
இல்லாமல் இருக்கிறேன்

இன்று நடந்த எதுவும்
என்னைத் தூங்க விடாமல் செய்யவில்லை
உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் நான்

கனவுகளின் உலகம்
மாறிக் கொண்டிருப்பதை
விழிப்பில்
உணர்ந்தேன்

நீ சொல்வதற்கெல்லாம்
தலையாட்டிக் கிடப்பதற்காக
நானில்லை

உன் சொல்வில்
உண்மையிருந்தால்
ஏற்பதற்குத் தடையுமில்லை

உநாற்கமையில்
தலையிட மாட்டேன்
என்னை நீ
கடுக்காத வரையில்..

அப்படியொன்றும்
பெரிய வெறுபாடில்லை
உன் உரிமைக்கும்
என் விடுதலைக்கும்

முகப்பில் : கு.அ.தமிழ்மொழி

தாய்மை !

தாய்மை மழலைகளின் உறைவிடம்
தூய்மையான அன்பின் இருப்பிடம்
தன்னுயிர் தந்தும் இன்னுயிர்காக்க மண்ணுலகில் வாழும் தெய்வம்!

அன்னை !

அன்னை பெற்றெடுத்த பூமியே நம் தாய்நாடு! அன்னை அறிமுகம் செய்தபின் அவர் தந்தை! அன்னை போதித்தால் அது நம் தாய்மொழி! அன்னை போல் நேசித்தால் அதுவே தாயன்பு!

வழிகாட்டி !

வழிகாட்டியாய் பெற்றோர் குழந்தைப் பருவத்தில் வழித்துணையாய் நண்பன் இளமைப் பருவத்தில் வாழ்க்கைத் துணையாய் மனைவி மணமானபின் வாழ்க்கைமுழுதும் வழிகாட்டியாய் நற்றமிழ் நூல்கள்!

கருவறை !

கருவறை உயிர்களின் பிறப்பிடம் - நம்மை உருவாக்கித் தருமே அங்கு பனிக்குடம்! அரும்பசிக்கு அன்னம் கிட்டாதபோதும் தன் குருதியைத் தந்து தாய் உயிருட்டுமிடம்!

நினைவுப் பெட்டகம்

"கோல்வியல்ல இது"

பல கோடி முறை
முயன்று
பல கோடி டயிர்
கொணர்ந்து
வெட்டி தனி
நிறுத்தி
ஷட்டி வரிசை
கோர்த்து
சரியும்
தவறுமாய்
பிளைத்துப்
பிரித்து
இன்று
வந்து நிறுத்தி
இய்வெடுத்ததா?
இயற்கை
மனிதனில்? ---
--அலுத்துப் போய்?

உடை கேவி.
சென்னை.

நிஜங்களின் நிழல்கள்
நினைவுகள்!

உறங்கும் நிழல்கள்
உயிருட்டிக் கொள்கின்றன
தனிமையின் தென்றலில்!

நினைவுகள்
கீழிறங்குகின்றன
தனிமையின்
சிறு புன்னகையில்!

இதய அன்பின் அறை
மூளையின் நினைவு அறை
இரு அறையிலும்
சிம்மாசனமிட்டு
அமர்ந்திருக்கும்
ஒற்றை இராணி
அவள்!

இதயத்திற்குள் உலாவும்
இதயம் அவள்!

காய்ந்துகிடக்கும்
பாலை நினைவறையை
சோலையாக்கும்
ஒற்றை மலர்
அவள்!

ஒட்டுமொத்த
உயிர்மெய்யை
நினைவறையில்
இழுத்துக் கொள்கிறாள்
தனிமையில்!

வண்டோடு
கூடல் புரியும்
அதிசயப் பூவாகிறாள்
நினைவு வனத்தில்!

அவள்
அளித்த முத்தங்கள்
காயாமல் உயிரோடு
சேமித்து வைத்திருக்கின்றேன்
நினைவு வங்கியில்!

அவளை விடுவித்து
சிறைபட்டுப் போகிறேன்
தனிமையில்!

பல மைல்கள்
பயணிக்கின்றேன்
நினைவின் அறையில்!

மூளை நூலகத்தில்
இதயத்தாள்கள் கொண்டு
காட்சியெனும் மையால்
எழுதப்பட்ட புத்தகங்கள்
நினைவுகள்!

அவ்வப்போது
நான் மட்டும்
படித்து படித்து
மூடி வைக்கும்
இனிமை நூலகம்
என் நினைவுப் பெட்டகம்!

சா. கா. பரதி ராஜா
செங்கற்பட்டு.

ஊனம் விடைபெற வேண்டும்

ஆ.முத்துக்கிருஷ்ணன்

ஊரிலிருந்து கிளம்பியாயிற்று. அம்மாவும், அப்பாவும் இன்னும் இரண்டு நாட்கள் தங்கிப் போகச் சொன்னார்கள். மனைவிக்கும், மகனுக்கும் தங்கிச் செல்ல ஆசை தான். சிவகுமார் கூட அதே திட்டத்தோடு தான் வந்திருந்தான். ஆனால், ஊரில் நடந்த சம்பவம், அவனை அங்கு இருக்க விடவில்லை.

மதுரை வரை காரிலும், அங்கிருந்து விமானத்தில் செல்வதாக ஏற்பாடு.

வாடகை சொகுசு கார், கிராமத்து மேடு பள்ளச் சாலையில், நிமிர்ந்து சரிந்து மீடிக் கொண்டிருந்தது. அது, சிவகுமாருக்கு எரிச்சலாகவும், அவனது மனைவிக்கும், மகனுக்கும் புது அனுபவமாகவும் இருந்தது.

பரந்து விரிந்து கிடந்த பொட்டல் காட்டில், தங்களது பச்சை தூரிகையை இழந்து, ஆங்காங்கே ராட்சு ஊதுவத்திகளை நட்டு வைத்தது போன்று காட்சியளிக்கும் மொட்டை பனை மரங்களையும்,

தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து பாளம் பாளமாக வெடித்துக் கிடக்கும் குளங்களையும் கடற்று, ஊசி கோபுரத்திற்கும் வண்ணாரப்பேட்டைக்கும் இடையில் கார் சென்று கொண்டிருந்தது.

பாளையங்கோட்டையில் படிக்கும்போது, தாமிரபரணியில் குளிப்பதற்கும், டவுனில் உள்ள சினிமா தியேட்டரில் படம் பார்ப்பதற்கும் பலமுறை அவ்வழியாக சென்றிருக்கிறான். அப்போதெல்லாம் சாலையின் இரு மரங்களிலும் மருத மரங்களும், சாலைக்கு அப்பால், பச்சை கம்பளங்களை விரித்தது போன்ற வயல்வெளிகளையும் பார்க்கப் பார்க்க பரவசமாய் இருக்கும்.

இப்போது, அந்த மரங்களும், வயல்களும் இருந்த இடத்தில் காரைக் கட்டடங்களும், பாலமும் எழுந்து நின்று ஏரிச்சலை ஏற்படுத்தின. அந்த சுகமான அனுபவத்திற்கு மனம் ஏங்கியது. ஆனால், அது இனி கிடைக்காது என்று புத்தியில் உறைத்த போது, மனதில் ஏற்படும் ஏமாற்றத்தை தவிர்க்க முடியவில்லை.

‘என்னங்க, இங்கதானே குறுக்குத்துறை முருகன் கோவில் உள்ளது; அதை கொஞ்சம் காண்பியுங்களேன்,’ என்றாள் மனைவி.

‘அதுக்கு இன்னும் கொஞ்ச தூரம் போகணும் வரும்போது சொல்லேன்,’ என்றான் சிவகுமார்.

ஓரே சீராக சென்று கொண்டிருந்த கார், ரெட்டியார்ப்பட்டி அருகே வரும் போது, சாலையில், தண்ணீர் லாரியை மொய்த்தபடி பெண் கள் கூட்டம். காரின் ஓலிப்பான் ஓசையை யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. வரிசையில் வந்தால், எங்கே தன் முறை வருவதற்குள் தண்ணீர் தீர்ந்து விடுமோ என்ற பயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டு முண்டியடித்தனர்.

முகதாட்சன்யம் பாராது ஒருவருக்கொருவர் ஆபாச வார்த்தைகளால் திட்டிக் கொண்டனர். தண்ணீருக்காக சகஜமாக பழகுகிறவர்கள் கூடசன்டையிட்டுக் கொள்வதை பார்க்க வேடிக்கையாக இருந்தது. ஓட்டுளர் போய் வழிவிட கேட்டுக் கொண்டதால், காரை, ஏற இறங்க பார்த்தவாறு வழி விட்டது, கூட்டம்.

அடுத்த ஊரிலோ, காலிக் குடங்களுடன் சாலை மறியல் செய்தனர், மக்கள்.

தண்ணீருக்காக மக்கள் படும்பாட்டை நேற்று அவன் பார்த்திருந்தால், நிச்சயமாக விழா ஏற்பாட்டை தடுத்திருப்பான்; இவ்வளவு அவமானமும், புறக்கணிப்பும் ஏற்பட்டிருக்காது.

இந்திய வான்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில், மிக முக்கிய பொறுப்பில் உள்ளான், சிவகுமார். அவனது தலைமையில் உள்ள குழு, வான்வெளி ஆராய்ச்சியில் மிகப்பெரிய சாதனை புரிந்துள்ளது. இதுவரை, ரஷ்யா தான் அதிகப்தசமாக, 29 செயற்கை கோள்களை ஒரே சமயத்தில் அனுப்பி, சாதனை படைத்திருந்தது. இப்போது, அந்த சாதனை முறியடிக்கப்பட்டு, ஒரே விண்கலத்தில், 104 செயற்கைகோள்களை அனுப்பி, உலக சாதனை படைத்துள்ளது, இந்தியா. பிரதமரும், ஐனாதிபதியும் வாழ்த்து செய்தி அனுப்பியிருந்தனர். பத்திரிகைகளிலும், தொலைக்காட்சிகளிலும் அவனது பேட்டியையும், படங்களையும் கண்டு அவனே பூரித்து போனான்.

இச்சமயத்தில் தான், அவன் படித்த ஆரம்ப பள்ளி தலைமை ஆசிரியரிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. ‘தம்பி சிவகுமார்... இன்னைக்கு உலகம் முழுவதும் உங்கள் பற்றிதான் பேச்கு... உலகமே பாராட்டுற உங்கள், ஊர்க்காரங்க பாராட்டாம இருந்தா எப்படி... ஊரில் பாராட்டு விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்யோம்; கலந்துக்குவீங்களா...’ என, கேட்டார் ஆசிரியர்.

பிறந்த ஊர் ஜனங்களின் பாராட்டு யாருக்குதான் கச்கும்! ‘கண்டிப்பாக கலந்துக்கிறேன் சார்... ஏற்பாடு செய்யுங்க...’ என்றான் உற்சாகமாக! ‘தேதி சொல்லுங்க...’

‘அடுத்த மாசம் அப்பாவ பாக்க வர்றேன்; அப்போ வைச்சுக்கலாம்...’ என்றான்.

சிவகுமார் ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தபோது, இருட்டி விட்டது. சமீபகாலமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் எதுவும் அவன் கண்ணில் படவில்லை. வீட்டு வாசலில் கார் வந்து நின்றபோது, தெருவே வந்து வரவேற்க, அதைக் கண்டு நெகிழ்ந்து விட்டனர், அவன் மனைவியும், மகனும்!

இரவு முழுவதும் அவன் சிரியாக தூங்கவில்லை; நாளை நடக்கப்போகும் பாராட்டு விழா பற்றியே மனம் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. அவனது சாதனையையும், மக்துவத்தையும் மற்றவர்கள் பேசப் பேச, அதைக் கேட்டு, ஊர் மக்கள், நீ இவ்வளவு பெரிய ஆளா... உன் சாதனை எங்களுக்கு இப்பதான் தெரிகிறது.

‘நீ இந்த ஊர்க்காரன்ங்கிறதுல் எங்களுக்கெல்லாம் பொம்ப பெருமை...’ என்று அவர்கள் பேசப்போகும் வார்த்தைகளுக்காகவும், பாராட்டுகளுக்காகவும் காத்திருந்தான்.

மறுநாள் காலை, 10:00 மணிக்கு விழா ஆரம்பித்து விட்டது. மேடையில், பிரத்தியேக அலங்காரத்துடன் போடப்பட்டிருந்த இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தான், சிவகுமார். விஸ்தாரமாக போடப்பட்டிருந்த பந்தலின் கீழ் உட்கார்ந்திருந்தனர், ஊர் மக்கள். அனைவரது முகத்திலும் பிரகாசம்!

தலைமை ஆசிரியர் பேசும்போது, சிவகுமார், தங்கள் பள்ளியில் படித்தது, தங்கள் பள்ளிக்கு பெருமை என்றும், அவனை மாதிரி மாணவர்கள் அனைவரும் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்து, நாட்டுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்றும், அவன் படித்த பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராக இருப்பதற்கு தான் அதிர்ஷ்டம் செய்திருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

அடுத்து பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினரும்,

அம்மா

அம்மாவை தேடுகிறேன்
கட்டம் பேர்ட்ட
கண்ணாடி சட்டத்தில்
நினைவுரூளில்
இருக்கும்போது
தவிர்த்துவிட்டு
இல்லாதபோது
தேடி ஏங்கி
பரிகாரம் இல்லாமல்
செய்த பாவத்திற்கு.

கவிஞர் பாலக்கிருட்டினன்

மாவட்ட ஆட்சியரும் கூட அவனை வெகுவாக பாராட்டினர். அவர்களின் பேச்சில் மிகவும் மகிழ்ந்து போயிருந்தான், சிவகுமார்.

‘அடுத்து, நம் விழா நாயகன் பேசுவார்...’ என்று தலைமை ஆசிரியர் அறிவித்தவுடன், அனைவரும் கைதட்டினர். உற்சாகம் கரை புரண்டோட, விசில் அடித்தனர், சிலர்.

சிவகுமார் எழுந்து, மைக்கை பிடித்து பேச ஆரம்பித்தபோது, ‘தண்ணீர் லாரி வந்திருக்கு...’ என்று எங்கிருந்தோ ஒரு குரல் கேட்டது.

அவ்வளவுதான், அடுத்த நொடி, அந்த இடம் காலியாகி விட்டது. மேடையில் இருந்த அனைவரும், ஒருகனம் அதிர்ச்சியில் உறைந்து போயினர்.

அவமானத்தால் விக்கித்துப் போனான், சிவகுமார். எந்த மக்கள் அவன் பேசுவதை கேட்டு கைதட்டி பாராட்டி, அவனை தலை மேல் வைத்துக் கொண்டாடுவார் என்று எதிர்பார்த்தானோ, அவர்கள் அவன் பேச்சை கொஞ்சம் கூட பொருப்படுத்தாமல், தண்ணீருக்காக ஓடிவிட்டனர்.

சிவகுமாருக்கு அங்கே ஒரு நிமிடம் கூட நிற்க பிடிக்கவில்லை; மேடையில் இருந்த அனைவரையும் பார்த்து இயந்திரத்தனமாய் கும்பிடு போட்டு, இறங்கி, ‘விடுவிடுவென்று நடந்து, வீட்டுக்கு வந்து விட்டான்.

அதிர்ச்சியிலிருந்து மீண்ட தலைமை ஆசிரியர் அவன் வீட்டிற்கு வந்து, ‘மன்னிச்சி டுங்க சிவகுமார்... இப்படி நடக்கும்னனு கொஞ்சம் கூட எதிர்பாக்கல்...’ என்றார், குற்ற உணர்வுடன்!

ஊர்க்காரங்க இப்படி நடந்து கொண்டதற்கு நீங்க என்ன சார் செய்வீங்க... உண்மையிலேயே என் மீதுள்ள அன்பாலும், அபிமானத்தாலும் இப்படி ஒரு பாராட்டு விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்தீங்க... அது இப்படி முடியும்னா நினைச்சீங்க...’ என்றான்.

அப்போது, அவன் அருகில் நின்றிருந்த அவன் நன்பன் சுப்பிரமணியன், ‘ஊர் ஜனங்களுக்கும் உன் மீது அன்பும், மரியாதையும் உண்டு...’ என்றான்.

‘கூட்டத்திலிருந்து எழுந்து ஓடுவது தான்

காணாத தேசம்!

'கோபப்படாதே... இங்குள்ள சூழ்நிலை அப்படி; சரியா மழை பெய்யாததால் ஆறு, குளம், கிணறு எல்லாம் வறண்டு, நீர்மட்டம் அதல பாதாளத்துக்கு போயிருச்சு. ஆழ்துளை கிணற்றிலிருந்து கூட தண்ணீர் எடுக்க முடியல். தாமிரபரணியிலிருந்து டேங்கர் லாரி மூலமாக தண்ணீர் எடுத்து வந்து, குளோரின் மாத்திரைகளை போட்டு வினியோகிக்கிறாங்க. இதை விட்டா, ஊர் ஜனங்களுக்கு குடிக்க தண்ணீர் கிடையாது.

'அவங்கள் பொறுத்தவரை இந்தியா ராக்கெட் விடுறுதும், விடாததும், அதில் உலக சாதனை படைப்பதும் ஒரு பொருட்டே அல்ல. ஏன்னா, அது அவங்களோட வாழ்க்கையில எந்த ஒரு தூக்கத்தையும் உடனடியாக ஏற்படுத்தாது. ஆனால், தண்ணீர் அப்படியல்ல. அது அவங்களோட வாழ்வாதாரப் பிரச்சனை. தண்ணீர் இல்லாமல் யாரும் உயிர் வாழ முடியாது. இப்ப சொல்லு, எது முக்கியம்...' என்று கேட்டான், சுப்பிரமணியன்.

சிவகுமாருக்கு நிலைமை தெளிவாக புரிந்தது. மாவுனமாக படியேறி அவன் மொட்டை மாடிக்கு வர, அவர்களும் கூட வந்தனர். அங்கிருந்து பார்த்த போது, மரங்கள் எல்லாம் இலைகளை உதிர்த்து எலும்புக் கூடுகளாய் காட்சியளித்தன. வயல்வெளிகள் வெறும் தரிசு நிலங்களாகிப் போயிருந்தன.

பகல் பொழுதில் வந்திருந்தால், ஊருக்குள் நுழையும்போது, ஊரின் நிலைமை ஓரளவு புரிந்திருக்கும். விடிந்த பின்னும் வெளியே போக சந்தர்ப்பம் கிட்டவில்லை. குளித்து முடித்து சாப்பிட உட்காரும்போதே, வெகு நாட்களுக்கு பின் வந்திருக்கும் அவனையும், அவன் மனைவி மற்றும் மகனையும் பார்க்க, அக்கம்பக்கத்தினர் ஒவ்வொருவராக வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களிடம் பேசி விடை பெறுவதற்குள், விழாவுக்கு அழைத்துப்போக தலைமை ஆசிரியர் வந்து விட்டார். இப்படி ஊரின் நிலைமையை புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி ஸ்தாபங்கள் அமைந்து விட்டன.

என்னை மன்னிச்சிடுங்க சார்... நான் கொஞ்சம் அவசரப்பட்டுட்டேன்... ஆகாயத்தில் பறக்கும்போது,

கண்டேன் என்றது சிலவார் காணேன் என்றது சிலவார் கண்டும் காணாத பலவார்

தூற்றல் மெருழியும் இடமா தூர்த்தும் எதிரியா இவள்

கண்கள் கருணையும் நாசியில் இமைய விளிம்பு கண்ணத்தில் வைய யிருத்திரைகள் செவ்விதமேர செங்கடல் பிளப்பு கழுத்தேர இயற்கையின் தண்டுவடம்

இடையேர வல்லினம் மெல்லினம் பரதங்களேர பரதரசம் பெரங்கும் பற்களேர பளிங்கின் சிற்பக்கடல் இச்சையும் அறுபுண்ட இதிகாசம் இன்னலின் நுணியில் வெண்கலயில்லா பிளாட்டினம் கைக்குழுந்தை

காழுகனுக்கு விருந்தில்லா வெண்பா காட்சிக்காலுக்கு படைப்பில்லா குறங் கற்பனைக்கு அளிக்காத நற்றினை ஏச்சிக்கு போகாத கரிசகாட்டு காட்டு மல்லி

இவளிடம் காணாத பலவார் நானும் சொற்ப சொற்களே சொறிந்தேன் கணையங்க

ஸ்டெல்லாமேரி எம் ஜே
புதுவை 9

நாய்ப்பாசம்

அப்பா தொலைபேசியில்
இன்றும் புலம்பினார்.
என்பது வயதில் தனக்கு நேர்ந்த
புதிய சுமை பற்றி.
அம்மா பிரியமாய் வளர்க்கும் நாய்
பென்ஷன் பணத்தில்
பாதியைத் தின்கிறதாம்
உடம்புக்கு நோவென்றால்
வெட்டிச் செலவு எதற்கென்று
தனக்கு மருத்துவம் பார்க்காதவர்,
நாய்க்கு முடியலை என்று
இன்று நானாறு தண்டம் என்றார்.
அக்கம்பக்கத்தில் நாய்ச்சன்டைவேறு.
அம்மாவிடம் எடுத்துச் சொல்லி
யாருக்காவது
கொடுத்துவிடுங்களேன் என்றேன்.

“பேரப்பிள்ளைகள் அருகில் இருந்தால்
நாயைக் குளிப்பாட்டி நான் ஏன்
நடுவிட்டில் வைக்கிறேன்?” என்று
ஓரே பேச்சில் அவரின்
வாயை அடைக்கிறானாம்.

சேயோன் யாழ் வேந்தன்
திருச்சி 620 021

பூமியில் உள்ள மேடு பள்ளங்கள் தெரியாது. அதுபோல வானத்தை அளந்து கணக்கிட்ட என் கண்களுக்கு, இங்குள்ள பிரச்னைகள் தெரியாம் போயிருக்கு. துக்க வீட்டில், பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்தை எதிர்பார்த்தது என் தப்பு தான்...’ என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டான், சிவகுமார்.

இதில், மன்னிப்பு கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்ல; நாட்டின் தகவல் தொடர்புக்கும், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கும் உலக அரங்கில் நம் கவரவத்தை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கும் தீவிரமாக செயல்படுரோம். ஆனா, அதைவிட முக்கியமான, நாட்டு மக்களின் வாழ்வாதார பிரச்னைகள் தீர்ப்பதில் தீவிரம் காட்டுறதில்ல; நம் நாட்டில் வற்றாத ஜீவநுதிகளுக்கு பஞ்சமில்ல. ஆனாலும், குடிக்க தண்ணீர் கிடைக்காமல் திண்டாடுறாங்க, மக்கள். விவசாயம் செய்ய முடியாமல், விவசாயிகள் தற்கொலை செய்துக்கிறாங்க.

‘உடலில் உள்ள எல்லா உறுப்புகளும் ஓரே சீராக வளர்ந்தால் தான் அது வளர்ச்சி; ஒரு உறுப்பு வளர்ந்து இன்னொரு உறுப்பு வளரவன்னா, அது ஊனம். நம் நாட்டு வளர்ச்சியும் அப்படித்தான் இருக்கு...’ என்றான், சுப்பிரமணியன்.

ஒரு வழியாக, சிவகுமார் சமாதானம் அடைந்தாலும், ஏனோ, அவனால் சகஜமாக இருக்க முடியவில்லை.

அவனுடன் சேர்ந்து உழைத்த சக விஞ்ஞானிகளும் இந்த சாதனைக்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுள்ளனர் என்பது அவனுக்கு தெரியும். அந்த உலக சாதனையை, தன் சொந்த ஊர் மக்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள ஓடோடி வந்து, அது முடியாமல் போனமைக்காக மிகவும் வருந்தினான். அதே சமயம் சுதந்திரம் பெற்று, 70 ஆண்டுகள் கடந்த பின்பும், நாட்டு மக்களின் மிக முக்கிய வாழ்வாதாரமான, தண்ணீர் பிரச்னையை கூட தீர்க்க முடியாமல், மற்ற களங்களில் சாதிக்கும் சாதனைகளை எப்படி உண்மையான சாதனைகளாகும் என்று யோசித்தபடி காரில் பயணித்தான்.

அவனது கார், திருநெல்வேலி சந்திப்பிலுள்ள பழைய பேருந்து நிலையத்தை தாண்டி ரயில் நிலையம் நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தது.

கிழியாத மனசு

ம.சக்திவேலாயுதம்

"நெருப்புவிழிகள்"

திருநெல்வெலி

டெக்கடையில் ஆவி பறக்க குடான டையைக் குடித்துக்கொண்டிருந்த என்னை தள்ளிவிட்டபடி அந்த டெக்கடையில் வேலை பார்க்கும் ரவி ஓடினான். நான் ஆட்டம் கண்டதோடு மட்டுமில்லாமல் எனது டெக்கப்படும் ஆட்டம் கண்டு கீழே விழுந்து கூட என் ஆடையின் மீதும் கொட்டியது.

"ஆ" என்ற எனது சப்தத்தை கூட கேட்காத ரவி அந்த பையனை பிடிக்கும் மும்மரத்தில் ஓட, டெக்கடை ஓனர் அங்குகுட்டி சேட்டனும் "புடி ரவி அந்த பையன புடி" என்று சொல்ல... "இதோ பிடிச்சிட்டு வாரேன்" என்று ரவி சப்தமிட்டமடி ஓடினான்.

"டேய் நில்லு ஓடாத..ஓடாத..ன்னு" ரவி அந்த பையனை விரட்டிப்பிடிக்க ஓட, அந்தப்பையனோ சந்து பொந்தெல்லாம் புகுந்து எங்கோ சென்றுவிட்டான். ரவியும் பின்தொடர்ந்தே ஓடினான்.

"சட்டா..." என்ன நடக்குது இங்கே" என்று கோபத்தோடு நான் கேட்கும் போதே சேட்டனின் பார்வை என் மீது பட்டது.

"அய்யய்யோ மன்னிக்கனும் சாரே"ஞ் அந்த பையன் ஏமாத்திட்டு ஓடிட்டான். அவன் பிடிக்கிற ஆர்வத்தில் ரவியும் இப்படி செஞ்சிட்டு போயிட்டான்..

"மன்னிக்கனும் சாரே" என்ற வார்த்தையோடு

ஆவி பறக்க மீண்டும் ஒரு கேயோடு வந்து என்னை சமாதானப்படுத்தினார் சேட்டன்.

சரி.. சேட்டா எதுக்கு அந்த பையனை பிடிக்க ரவி இப்படி ஓடினான்.

"அந்த பையன் நம்ம கடையில் வந்து கெட்குத்துவிட்டு அந்த பெரிய உப்பு பிஸ்கட் 4 பார்சல் கேட்டான். நானும் குடுத்தேன்..

உடனே.. ஒரு நூறு ரூபாய் கிழிஞ்ச நோட்ட என்னிடம் நீட்டினான்..

தம்பி.. இது செல்லாது "வேற நோட்டு குடுன்னு நான் சொன்னதும் ஒரு மாதிரி திருத்திருன்னு முழிச்சான்".

அப்போது "என்ன தம்பி... சேட்டா சொல்லிட்டாருலா வேற நோட்ட குடுன்னு ரவியும் சொன்னான்"

அப்போதும் அந்த பையன் திரும்பவும் அதே போலவே முழிச்சான். உடனே அந்தப்பையன் தான் வைச்சிருந்த நோட்ட டேபிளில் போட்டுட்டு ஓடத்தொடங்கினான். அந்த நேரத்தில தான் உங்க டெக்கப் கொட்டிவிடப்பட்டது.

"ஓஹோ... என்ன சேட்டா அந்த பையன்

ரூபாயே குடுக்காத மாதிரிலா ரவி பிடிக்க ஓடுன்னும் நீங்க அவன் புடி புடின்னு சொன்னதும் இருந்தது. ஆனால் அந்த பையன் கிழிஞ்சு நோட்டு ரூ.100 இங்க போட்டுட்டு தானே போயிருக்கான்.

"சரி..சரி அந்த கிழிஞ்சு நோட்ட கொஞ்சம் குடுங்க பார்ப்போம்" என்றேன் நான்.

"இந்தாங்க அந்த 100 ரூபாய்ன்னு சேட்டா என்னிடம் குடுக்க, அதை வாங்கிப்பார்த்த நான் அந்த நோட்டின் வலது மூலையில் எண்களுக்கு மேலே கிழிந்து இருந்தது எனக்கு புலப்பட்டது.

"ஆமா சேட்டா... நோட்டு கிழிஞ்சிருக்கு.. ஆனால் இது செல்லும்" என்றேன் நான்.

எல்லாமே யாயை

ஓவ்வொரு ஊரிலும்
ஏதோ ஒரு தெருவில்
ஏதோ ஒரு வீட்டில்
ஏதோ ஒரு திண்ணையில்
ஏதோ ஒரு பெரியவர்
ஏதோ ஒன்றை
வெறித்துப்பார்த்தப்படி
உட்கார்ந்து இருக்கிறார்
இழுந்த இன்பங்களையா...?
இருக்கும் மீதி நாள் துன்பங்களையா..?!

பிரபஞ்சம் மட்டுமே நிரந்தரம்
நாமெல்லாம் அதில்
பஞ்சம் பிழைக்க வந்தவர்கள்
வருவோம் போவோம்
நிறுத்திவைக்க யாருமில்லை
எல்லாம் மாயை
இதுக்குதானா
இத்தனை ஒட்டம்
ஒடி முடிந்தப்பின் யோசிக்கிறோம்...?!

நாகை ஆசைத்தம்பி
கோவை

'அப்படியா சாரே...' என்று சேட்டா கேட்க,

"உங்க பேங்க கணக்கில பணம் போடும் போது இந்த நோட்டு விவரத்தை சொல்லி குடுங்க" பணத்தை வாங்கிவிடுவார்கள் என்றேன்.

நானும் சேட்டாவும் மும்மரமாக இதை பேசிட்டு இருக்கும் போதே ரவி வந்தான்.

"சேட்டா..அந்த பையன் எஸ்கேப்... எங்க போனான்னு தெரியல.. ஏதோ சந்துக்குள் நுழிஞ் சவன் எங்கியோ ஓடிட்டான்.. நம்மட்ட மாட்டாம இருக்க மாட்டான். மாட்டுவான்". என்றான் ரவி

இதை பார்த்த நான்... "விடுரவி நான் எல்லாவற்றையும் சேட்டனிடம் பேசிவிட்டேன்"ஞ என்று சொல்லிக்கொண்டே என் பையில் உள்ள ரூ.10 நாணயத்தை சேட்டனிடம் நீட்ட..

"சாரே இது செல்லாதுன்னு பேசிக்கிறார்கள், தயவு செய்து வேற குடுங்கன்னு" சேட்டன் சொல்ல

'எல்லாம் செல்லும் சேட்டா நீ பேப்பர பாரு முதல்ல'.. என்றபடியே எனது பேண்ட் பையில் உள்ள பர்சை எடுத்தபோது ஒரு 50ரூபாய் ஒட்டு போட்ட நோட்டு மட்டுமே இருந்தது..

உடனே என் மனதில் நான் அந்த நோட்டை நீட்டுவது போலும், அதை சேட்டன் வாங்க மறுத்தும் அந்த பையனைப்போலவே நோட்டை போட்டுட்டு ஒடுவது போலவும், ரவி என்ன அந்தத்தெரு முக்குக்குள்ளேயே பிடித்து கூட்டி வருவது போலவும் ஓர் கற்பனை ஓடியது.

"சாரே.. என்று சேட்டா அழைக்க.. என் கனவிலிருந்து நினைவுக்கு வந்தேன் நான்.

சேட்டா " என்கிட்ட ஓரே ஒரு 50ரூபாய் தாள் மட்டும் தான் இருக்கு.அதுவும் கிழிஞ்சு நோட்டு. அதான் எப்படி குடுக்கன்னு யோசிச்ச இருக்கேன்" என்றேன் நான்.

"பரவாயில்ல சாரே.. நீங்க இப்ப தானே சொன்னீங்க பேங்கல மாத்தியிடலாமுன்னு" என்றார் சேட்டன்.

மனங்கள் சொல்லும் விதத்தில் சொன்னால் மாறும் என்ற எடுத்துக்காட்டாக இருந்த சேட்டனிடம் நான் ரூ.50ஜ நீட்ட,

அதே சமயத்தில் எங்கிருந்தோ வந்து நின்றான்,அப்போது ஒட்டம் பிடித்த பையன்“இந்தா, சேட்டா 20 ரூபாய் நீட்ட ,

”ஏய் சோட்டா அப்பதை எதுக்கு ஓடினன்னு“ சேட்டன் கேட்க

”நான் வேற ஏதும் காச இல்லன்னு சொன்னதும் நீங்க என்ன பார்த்த விநோத பார்வை எனக்கு ஒரு மாதிரி இருந்துச்சு“...அது எனக்கு சுத்தமா பிடிக்கவில்லை..

”கொஞ்ச நிமிசத்துக்கு முன்னாடியே இங்க வந்த நான் இங்க நடக்கிறதை எல்லாம் பார்த்துட்டு தான் இருந்தேன்“

மேலும் ”இந்த சாரு வேற நோட்டு இல்லன்னு சொன்னதும் உங்க பார்வை வேற மாதிரி இருந்தது, நானும் அவர மாதிரி தானே“ என்று உணர்க்கி பொங்க தன் கண்களால் கேள்வி கேட்டான் அந்தப்பையன்.

ரூ.20தை வாங்கியபடி, கிழிந்த 100ஜ திருப்பிக்கொடுத்தபடியே ”சரி பையா..இனி யாரையும் அப்படி பார்க்கல“ என்ற சேட்டனின் கண்களும் பதிலுக்கு பேசியது.

ரவியும் ஒரு மாதிரி கூச்சத்தோடு சேட்டனை பார்த்தான். ”சார் ஒரு ஷயின்னு 10ரூபாய் நாணயத்த இன்னொருவர் நீட்ட“ என்னை பார்த்தபடி சேட்டன் சிரித்தபடி நாணயத்தை வாங்கிக்கொண்டார்.

இப்போது நான் அந்த பையனை பார்த்தேன்..அந்த பையன் என்னை பார்த்து சிரித்தபடி கீக்கடையை விட்டு நகர்ந்தான். நானும் இனம் புரியாத மகிழ்ச்சியில் ஏதோ ஒரு நல்லது நிகழ்ந்ததை எண்ணிக்கொண்டே ”சாயுங்காலம் வாரேன் சேட்டா“ என்றபடி அங்கிருந்து புறப்பட்டேன்.

சுலாசமாகிய நேசம்

நேசங்களின் கணிவான
வர்த்தை சொல்லி தரும்
இதமான காதல்
உணர்வோடு விளையாடிடாது
உறவோடு வாழ கற்றால்
வர்த்தைகளும்
காதலிக்குமே
பெருநுலனை தொலைத்து
சுயருலப்போக்கோடு
வாழ கற்றாலே வாதங்களுடன்
வர்த்தை மோதிடாதே
மனதிற்கு பட்டென ஏற்றிடாது
சந்தேக வளைவிலே
பிண்ணிட கற்றால்,
வர்த்தைகள் சுகமாக
நம்மை அடைந்திடுமே
பலரால் நேசத்தின்
ஆளுமை அடைந்தால்,
யாருமற்ற தனிமை உணர்வே
வர்த்தைகள் விதைத்து செல்லும்
நலம் கொண்ட வர்த்தை மட்டும்
காதலில் பலனை பல மடங்காய்
சேர்த்தே மாலையாக்கிடும்

பானுரோகா, சென்னை.

பணம்

பணம் தேடி பறந்தேன்
பாசத்தை துறந்து
பணத்துடன் திரும்பினேன்
பாசத்தில் தடித்து
பணத்தை வரவேற்றவர்
பாசத்தை ஒதுக்கினர்
பணத்தின் பின்னேயே
பாசம் என்று .
புறப்படேன் மீண்டும்
பணம் சேர்க்க
பினத்திற்கும் பணம்
கேட்கும் கொடுர உலகில்.

கவிஞர் பாலகிருட்டணன்

“யாரடி அவன்? எத்தனை நாளா இது நடக்குது? சொல்லுடி?” என கர்ஜித்தான் நகுல்.

“எனக்குச் சத்தியமா தெரியாதுங்க. யாரோ தப்பா என் ஃபோனுக்கு எஸ்.பெயம்.எஸ். அனுப்பியிருக்காங்க.” என கதறினாள் காயத்ரி.

“கதையா விட்றே? ‘ஜ லவ் ஷ டார்லிங்’னு அழகா உன் செல்லுக்கு அனுப்பியிருக்கான், நடிக்கிறீயா?”

“கடவுள் சத்தியமா சொல்றேன், என்னை நம்புங்க ப்ளீஸ்...” ஏறக்குறைய அழுதுவிட்டாள் காயத்ரி.

“பல நாள் திருடன் ஒரு நாள் அகப்படாமலா போவான்? அப்ப வெச்சுக் கறேன் உன்னை...” சீரிவிட்டு வெளியேறினான் நகுல்.

கடற்கரை.

“ஜ லவ் ஷ டார்லிங்னு ஒரு எஸ்.எம்.எஸ். அனுப்பினேனே கிடைச்சுதா டார்லிங்?” என்று கேட்டாள் மரியா.

“ஓ.. அது நீ அனுப்பியதா? அதை ஏன் என் ஓய்.ப் ஃபோனுக்கு அனுப்பினே?” என்று அதிர்ந்தான் நகுல்.

“முந்தா நாள் நீங்க அந்த ஃபோன்லதான் என்னோடு பேசினீங்க. உங்க புது சிம்மா இருக்கும்னு நான் நெனைச்சேன்.” என்றாள் மரியா.

“என் மொபைல்ல பேலன்ஸ் தீர்ந்துடுச்சனு ஒரு அவசரத்துக்கு என் பெண்டாட்டியோட ஃபோனை ஷஸ் பண்ணியது என் தப்புதான். அது சரி, நீ ஏன் வேறு நம்பரிலிருந்து மெசேஜ் அனுப்புனே?”

“இதுவும் என் நம்பர்தான். ஆனால், பழைய நம்பர். மறந்துட்டங்களா?”

“சரி, சரி.. இனிமேல் என் பழைய நம்பருக்கு மட்டுமே அனுப்பு.” என்று சொல்லிக்கொண்டே அவளை இழுத்து மடியில் கிடத்திக்கொண்டான் நகுல்.

யாறுவன்?

மலர்மதி

மவுனமும் பேசும் !

மவுனம் மிக அழகானது.
ஆழமானது, வலிமையானது.
சில நேரம் வலியானதும்கூட
மவுனம்தான் எத்தனை உணர்வுகளை
மவுனமாளினி வெளியிடுகிறது...
சந்தோஷத்தின் திக்குமுக்காட்டில்
ஏற்படும் சுகமான மவுனம்
கோபத்தின் உச்சியில் பேச வராத
ஆவேசத்தில் மவுனம்
காதலில் விழிகள் மட்டும்பேச
உதடுகள் பேசாத
நாணத்தில் மவுனம்
இயலாமையின் வெறுப்பில்
வாயடைத்துப் போகும் மவுனம்
இறை சன்னதியில் பக்தி பரவசத்தில்
நார இமைகள் மூடிய மவுனம்
அச்சத்தின் உச்சியில் பீதியில்
வாளினிமூடிப் போகும் மவுனம்
மரணித்துப்போன மனிதனுக்கான
அஞ்சலியாளினி மவுனம்
தனக்குள்ளேயே தன்னைத்தேட
முயலும், தியானத்திலும் மவுனம்
வேதனைக் கூட்டும்
விரக்தியின் மவுனம்
சாதனை படைக்கும்
விரதத்தின் மவுனம்
இறப்பின் முதல் அறிகுறி
மவுனம் எனில்
பிறப்பின் முதல்
அழுகையில் மூடிவறும்
கர்ப்ப மவுனம்.

சங்கமித்திரை ,
வாலாஜா.

அலட்சியத்தின் அலறல்

கால எச்சத்தில் நிழல்
தூரத்தும் பட்சியாளினி
வீழ்ச்சிகளில் புதைந்து
துருப்பிடித்துப் போனது
முயற்சியின் திறவுகோல்
கால ஏடுகளில் தொலைந்து
காலாவதியான பக்கங்கள்
ஊற்றெடுக்கும் ஞாபக
எச்சிலில் ஓட்டப்பட்டு
மீள் நிரப்ப முடியாது
கிழிந்து போகிறது
விசித்திரங்களால் வீசியடிக்கப்பட்ட
வாழ்க்கைப் பந்து
விதியின் முட்கள் மீது
மையம் கொண்டது
இருபக்கமும் கூராளினி இருள் சூழ்ந்த
காலத்தின் நடைபாதை
எண்ணம் தடையுடைத்து பறந்திட
நூலோ சூழ்ச்சியின் கையில்
அலட்சியத்தால் தள்ளிவைத்த
உறவுகளை மீட்டிட முடியாது
கடந்து காலாவதியாகிவிட்டது
இல்லையென்றபோது
பாடம் கற்றுத்தருகிறது
தொல்லையென்று நா சுட்ட வாழ்க்கை
பந்தமனைந்து பந்தங்களும் மறைந்து
நினைவுகள் நாற்றமெடுக்க
இரையென காலத்தின்
நீளம் புசிக்கின்றது.

நவ்ஷீத்
அட்டாளைச்சேனை, இலங்கை.

கொங்கு மட்டன் பிரியாணி

ஆக்ஸிஂபோர்டு சுரேஷ்

தேவையான பொருட்கள்:

சீரக சம்பா அரிசி - அரை கிலோ
மட்டன் - அரை கிலோ
இஞ்சி - 50 கிராம்
பூண்டு - 25 பல்
பெரிய வெங்காயம் - 4
சின்ன வெங்காயம் - 15
தக்காளி - 3
பச்சை மிளகாய் - 6
கிராம்பு - 4
பட்டை - 4 துண்டு
ஜாதிக்காய் - பாதி
ஏலக்காய் - 4
மிளகாய் தூள் - 1 1/2 தேக்கரண்டி
மஞ்சள் தூள் - அரை தேக்கரண்டி
கரம் மசாலா - கால் தேக்கரண்டி
இஞ்சி, பூண்டு விழுது - ஒரு தேக்கரண்டி
தெங்காய் - ஒரு மூடி
முந்திரி - 15
தயிர் - கால் கப்
எலுமிச்சம் பழம் - ஒரு மூடி
புதினா - ஒரு கட்டு
மல்லித் தழை - ஒரு கட்டு
நெய் - அரை கப்
உப்பில்லாத வெண்ணெய் - கால் கப்
எண்ணெய் - கால் கப்
உப்பு

தாவிக்க:

கிராம்பு - 3
பட்டை - 3 சிறிய துண்டு
ஏலக்காய் - 3
பிரிஞ்சி இலை - ஒன்று
சோம்பு - ஒரு தேக்கரண்டி

செய்முறை:

1. மட்டனில் கால் கப் தயிர், மஞ்சள் தூள், கரம் மசாலா, இஞ்சி, பூண்டு விழுது மற்றும் ஒரு தேக்கரண்டி உப்பு போட்டு 5 விசில் வரும் வரை வேக வைக்கவும்.

2. பெரிய வெங்காயம் மற்றும் சின்ன வெங்காயத்தை நீளவாக்கில் நறுக்கிக் கொள்ளவும். நறுக்கிய சின்ன வெங்காயத்தை லேசாக மிக்லியில் அரைத்துக் கொள்ளவும்.
3. பச்சை மிளகாயை கீறி வைக்கவும். பூண்டை தனியாக அரைத்துக் கொள்ளவும்.
4. பாத்திரத்தை அடுப்பில் வைத்து உப்பில்லாத வெண்ணெய், நெய், எண்ணெய் மூன்றுடையும் சேர்த்து ஊற்றி காய்ந்ததும் தாளிக்கக் கொடுத்துள்ளவற்றை தாளித்து, நறுக்கிய வெங்காயம், பச்சை மிளகாய் சேர்த்து வதக்கவும்.
5. வெங்காயம் பொன்னிறமானதும் பூண்டு விழுதைப் போட்டு வதக்கவும்.
6. பட்டை, கிராம்பு, ஏலக்காய், ஜாதிக்காய் ஆகியவற்றை நெய்யில் வறுத்து பொடி செய்து கொள்ளவும்.
7. வெங்காயக் கலவை 2 நிமிடங்கள் வதங்கியதும் வறுத்து பொடித்தவற்றை சேர்த்து மிளகாய் தூள் போட்டு வதக்கவும்.

8. 5 நிமிடங்கள் வதக்கி எண்ணெய் பிரிந்ததும் நறுக்கிய தக்காளியைச் சேர்க்கவும்.
9. தக்காளி நன்றாக வதங்கி கூழானதும் தயிர் சேர்க்கவும்.
10. தேங்காயுடன் இஞ்சி, முந்திரி சேர்த்து மிக்லியில் அரைத்து தண்ணீர் ஊற்றி 4 கப் பால் எடுத்து வைக்கவும்.
11. இந்த பிரியாணியின் விசேஷமே தேங்காயும், இஞ்சியும், முந்திரியும் சேர்த்து அரைத்து பால் எடுப்பதுதான். இதை கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இதனுடன் முந்திரி சேர்ப்பது ரிச்னஸ்காகத்தான்.
12. 12. தேங்காய் பால், மட்டன் வேக வைத்த தண்ணீர் இரண்டும் சேர்த்து 6 கப் அளந்து ஊற்றவும். உப்பு, புதினா, மல்லித் தழை சேர்க்கவும்.
13. ஒரு கொதி வந்ததும் அரிசியை போட்டு வேகவிடவும். பிரியாணி பாதி வெந்ததும் எலுமிச்சை சாறு பிழிந்துவிடவும். பிரியாணி நன்றாக வெந்ததும் அப்படியே மூடி வைக்கவும்.

சுவையான கொங்கு மட்டன் பிரியாணி ரெடி

நூல் தலைவர்

அடர்ந்த காடு ஒன்று இருந்தது.

அதைச் சுற்றிலும் அழகான குட்டிக்குட்டித் தீவுகள் இருந்தன.

அந்தக் காட்டுக்கு ஒரு தலைவர் இருந்தார்.

அவர் காட்டுவாசிகளைத் தன்னுடைய சொந்தப் பிள்ளைகளைப் போலக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொண்டார்.

அவருக்கு வயதாகிவிட்டு. அவருக்குப் பிறகு அந்த மக்களை வழி நடத்த வேறு ஒருவரை நியமிக்க முடிவு செய்தார் .

அந்தக் காட்டில், பரம்பரை ஆட்சி என்ற வழக்கம் கிடையாது. கடினமான போட்டிகளை நடத்தியே தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

எனவே தலைவர் போட்டிகளை அறிவிக்கும் படி தன்னுடைய உதவியாளர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

நான்கு நாட்கள் நடந்த போட்டிகளில் இரண்டு இளைஞர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இருவரும் வீரத்திலும், வலிமையிலும் சிறந்தவர்களாக இருந்தனர். இருவரில் யாரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற பெரிய குழப்பம் வந்து விட்டது. இருவரையும் நேரடியாக மோதவிட்டால், பதவி ஆசையினால் ஒருவரை ஒருவர் பலமாகத் தாக்கி அதில் ஒருவர் கொல்லப்படுவது உறுதி.

தலைவருடைய மனம் அதற்கு சம்மதிக்க வில்லை. எனவே வேறோரு திட்டத்தை முடிவு செய்தார்.

மறுநாள் இரண்டு வீரர்களையும் அவருடைய இடத்துக்கு வரவழைத்தார்.

இளைஞர்களே! இதுவரை உங்களுடைய பராக்கிரமத்தால் உங்களுக்கு நிகர் யாருமில்லை என்பதை நிருபித்து விட்டார்கள்.

இப்போது நடக்கப் போவது இறுதிப் போட்டி. இதில் ஜெயிக்கும் ஒரு வன்தான் தலைவனாக முடி சூட்டப்படுவான்.

இப்போது உங்கள் இருவருக்கும் சில ஆயுதங்களும், சமையல் பாத்திரங்களும், நம்முடைய உணவு தானியமான சோளம் ஒரு மூட்டையும் கொடுக்கப்படும்.

நம்முடைய ஆட்கள் உங்கள் இருவரையும் நம்முடைய காட்டுக்கு அருகிலிருக்கும் வெவ்வேறு தீவுகளில் படகில் கொண்டு போய் விட்டுவிட்டு வந்து விடுவார்கள்.

நீங்கள் உங்களிடம் இருக்கும் தானியத்தை சமைத்து சாப்பிட்டு அது தீரும்வரை காட்டிலேயே தங்கி இருக்க வேண்டும்.

தீர்ந்த பிறகு காட்டில் இருக்கும் மஞ்சள் மரத்தின் கிளைகளை ஓடித்துக் கடற்கரையில் வைத்துக் கொளுத்துங்கள் .

அதிலிருந்து வரும் புகையைக் கண்டவுடனேயே இங்கிருந்து படகை அனுப்பி உங்களை மீட்டுக் கொள்ளுவோம் . உங்களில் யார், கையில் இருக்கும் தானியத்தை அதிக நாட்கள் பயன்படுத்தி அந்தத் தீவில் தாக்குப் பிடிக்கிறீர்களோ அவன் தான் தலைவனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவான் ” என்றார்.

மஞ்சள் மரம் என்பது அந்தக் காடுகளில் அதிகமாகக் காணப்படும் ஒரு மரம். அதை எரிக்கும் போது எழும்பும் செம்பழுப்பு நிறப் புகை நீண்ட நேரம் நிலைத்திருக்கும்.

தலைவர் சொன்ன நிபந்தனைகளை இரண்டு வீரர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு ஆளுக்கொரு தீவுக்குப் பயணமானார்கள் .

பொதுவாகவே ஒவ்வொரு காட்டுவாசிக்கும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு படி சோளம் தேவைப்படும். அந்த இளைஞர்கள் அதிகமாக உடற்பயிற்சி செய்பவர்கள் என்பதால் அவர்களுக்கு சராசரியை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகத் தேவைப்படும். அந்தக் கணக்கின்படி பார்த்தால் ஒரு மூட்டை சோளம் அவர்களுக்கு மூன்று மாத காலம் வரும். இறைச்சித் தேவைகளுக்கு அந்தத் தீவில் கிடைக்கும் முயல்களும், மீன்களும் போதுமானதாக இருக்கும்.

ஆனால் சோள அடையோ , சோள சோறோ சாப்பிட்டால்தான் அவர்களுக்குப் பசி அடங்கும்.

அடுத்த இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் ஆளுக்கொரு தீவில் விடப்பட்டார்கள். போட்டி ஆரம்பமாகிவிட்டது. இரு இளைஞர்களும் ஆளில்லாத தீவுகளில் வசிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இரண்டு தீவுகளிலும் எங்கேனும் செம்பழுப்பு நிறப்புகை எழும்புகிறதா என்று பார்த்தபடி எந்நேரமும் படகை எடுத்துச் செல்ல ஆயத்தமாக ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

நாட்கள் ஓடின. மூன்று மாதம் முடிந்தது.

படகுக்காரர்கள் ஏதேனும் தீவிலிருந்து புகை எழும்புகிறதா என்று உன்னிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு நாள் ஒரு

தீவின் கடற்கரையிலிருந்து புகை எழும்பியது. உடனே ஒரு படகு புறப்பட்டுப் போய் அங்கே எலும்பும் தோலுமாக இருந்த இளைஞனை அழைத்து வந்தது.

அவன் கரைக்கு வந்ததும் மற்றவன் இன்னும் வந்து சேரவில்லை என்பதை அறிந்து திடுக்கிட்டான். இருப்பினும் சுதாரித்துக் கொண்டு தலைவரிடம் சொன்னான், ”தலைவா, எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சோளம் இரண்டு மாதத்திற்கு மட்டுமே போதுமானதாக இருந்தும் நான் சாமர்த்தியமாக இத்தனை நாள் தாக்குப் பிடித்திருக்கிறேன். அவனும் என்னைப் போலத் தாக்குப் பிடித்திருப்பான் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. எனவே ஓரிரு நாட்கள் பார்த்துவிட்டு எனக்கே பதவியைக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன்” என்றான்.

தலைவருக்கு அவன் சொன்னதைக் கேட்டு கொஞ்சம் அச்சம் உண்டாகிவிட்டது.

இருந்தாலும் இன்னும் சிறிது நாட்கள் பொறுமையாக இருக்க முடிவு செய்தார். இன்னும் சிறிது நாட்கள் ஓடி மறைந்தன. நான்கு மாதங்கள் கழிந்து விட்டன. தலைவருக்கே சந்தேகம் வலுத்து விட்டது . தானே நேரில் சென்று பார்த்து விட முடிவு செய்தார். படகோட்டியை அழைத்து ஒரு படகை எடுக்கச் சொன்னார் .

இரண்டு மணி நேரத்தில் படகு அந்தத் தீவை அடைந்து விட்டது. அவனை உயிரோடு காணப் போகி நோமா அல்லது துஷ்டி மிருகங்கள் தின்று தீர்த்த எலும்புக் கூடாய்ப் பார்க்கப் போகிறோமா? என்ற அச்சத்தில் அவருக்கு நெஞ்சு படபடத்தது.

ஏனென்றால் தீவுகளுக்குச் சென்ற சிலர் பசியில் இறந்ததும் உண்டு.

இந்தப் போட்டியை அறிவித்தது கூடத் தவறோ என்று மனம் கலங்கினார்.

கொஞ்சதுரம் காட்டுக்குள் நடந்ததுமே தான் கண்ட காட்சியில் திடுக்கிட்டுப் போனார். ஆம். அங்கே மூங்கிலாலும், ஓலைகளாலும்

கட்டப்பட்ட அழகான வீடு அவர்களை வரவேற்றது.

அதிலிருந்து அவர்கள் தேடி வந்த இளைஞர் ஓடி வந்தான். முன்னெடு நல்ல புஷ்டியாக மாறி இருந்தான்.

தலைவரை வணங்கி வரவேற்றான்.

"உள்ளே, வாருங்கள் தலைவா" என்று அழைத்துச் சென்று அமர வைத்தான்.

உள்ளே ஓடிப்போய் சூடான சோள அடையும், மீனும் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

தலைவருக்கோ ஒன்றும் புரியவில்லை.

"உனக்குக் கொடுக்கப் பட்ட சோளம் மூன்று மாதத்துக்குள் முடிந்திருக்குமே. நீ என்னவென்றால் அருமையான சோள அடையால் எங்களை வரவேற்கிறாய். நீயும் நன்கு சாப்பிட்டு கொழுத்திருக்கிறாய். இது எப்படி சாத்தியம்?" என்றார்.

கொஞ்சம் என்னோடு வாருங்கள் தலைவரே" என்று அவன் அவரை வீட்டின் பின்புறம் அழைத்துச் சென்றான். அங்கே அழகான சோளகொல்லை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

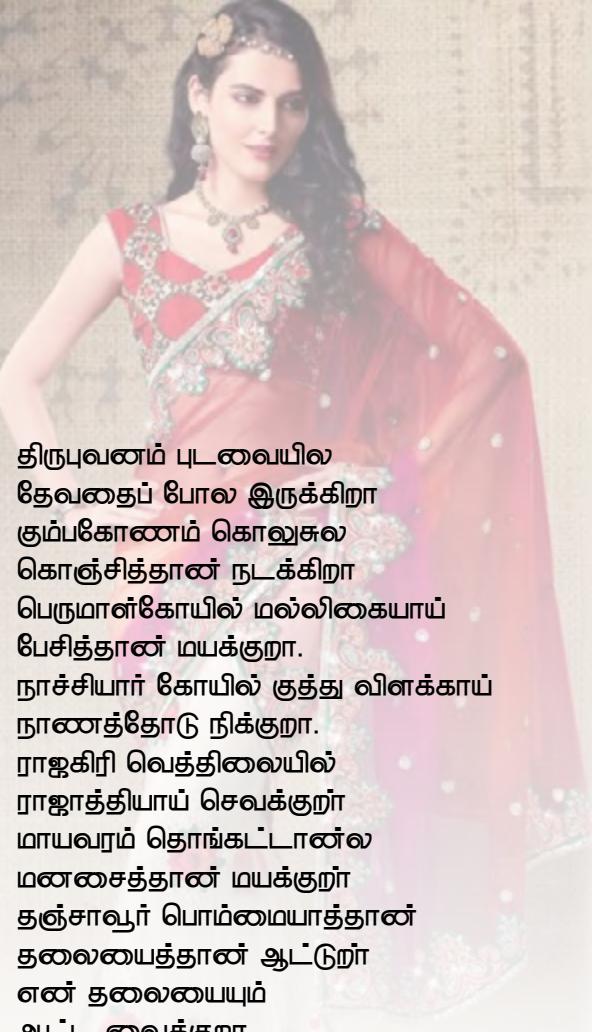
அவன் சொன்னான், "தலைவா, நான் வந்த அன்றே எனது தானியத்திலிருந்து ஒரு பங்கை எடுத்து விடைத்து வைத்து விட்டேன்.

இரண்டு மாதங்களிலேயே அறுவடைக்குத் தயாராகி விட்டது.

நான் எந்தக் கவலையுமில்லாமல் நிறைவாக சாப்பிட்டேன். இந்த நான்கு மாதம் மட்டுமல்ல. இன்னும் எத்தனை வருடம் வேண்டுமென்றாலும் என்னால் இங்கே சந்தோஷமாய் வாழ முடியும்" என்றான்.

தலைவர் அவனைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டார்.

"நீ தடுமாறிப் போவாய் என்று எண்ணி இந்தப்

திருபுவனம் புதைவயிலு
கேவதைப் போல இருக்கிறா
கும்பகோணம் கொலுசல
கொஞ்சத்தான் நடக்கிறா
பெருமாள்கோயில் மல்விகையாய்
பேசித்தான் மயக்குறா.
நாச்சியார் கோயில் குக்கு விளக்காய்
நாணத்தோடு நிக்குறா.
ராஜாக்கிரி வெத்திகைவயில்
ராஜாத்தியாய் செவக்குறா
மாயவரம் தொங்கட்டான்ல
மனகைத்தான் மயக்குறா
தஞ்சாவூர் பொம்மையாத்தான்
தலையைத்தான் ஆட்டூர்
என் தலையையும்
ஆட்ட வைக்குறா.

கோவிந்தராசன் மஹையரசன்

— — — — —
போட்டியை வைத்தேன். நீயோடு அறிவாலும்,
உழைப்பாலும் என்னைத் தினாறித்து விட்டாய்."

* காட்டுக்கு ஒரு நல்ல தலைவனைக் கொடுத்த கடவுளுக்கு நன்றி என்றார். *

* அன்பு நன்பர்களே, கையில் கொடுக்கப்பட்டதைத் திட்டமிட்டுப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிறவர்களே ஜெயிக்கிறார்கள். அது பொருளாக இருந்தாலும், வாழ்க்கையானாலும் நேரமானாலும் சரி. *

அபுல் ஹசன்

முத்துநிலவனும் முழுநிலாக் கோட்டையும்

(முற்போக்குச் சிந்தனையின் பெருங்குரல், புதுக்கோட்டையின் ஆளுமை நிறைந்த குரல், பட்டித் தொட்டியெங்கிலும் பெருமுழுக்கத்துடன் ஒலிக்கும் குரல் ‘முத்து நிலவன்’ என அழைக்கப்படும் முத்துபாஸ்கரன் அவர்களின் வளமிக்க குரல். தன் குரல்மொழியால் தமிழ் நாட்டை மட்டுமன்றி, உலகத்தைக் கருத்துான்றிக் கேட்க வைத்தவர். 34 ஆண்டுகள் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றாலும், எப்போதும் மாறாக புன்னகையுடன், சுறுசுறுப்புடன் களப்பணியாற்றி வருபவர். இவர் 11 அக்டோபர் 2015 இல் புதுக்கோட்டையில் நடந்த வலைப்பதிவர் திருவிழாயுவை கணினித் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சார்பாக ஒருங்கிணைத்து நடத்தியது பெற்றஞ்சாதனையாக அமைந்தது புதுக்கோட்டை மண்ணுக்கு.

புதுக்கோட்டையில் வசிக்கும் ஆளுமை மிக்க கவிஞர்களுள் மிக முக்கியமானவர்களில் ஒருவர். என்றாலும் இயக்கங்கள், விழாக்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் என எதற்கும் சளாக்காமல் சென்று அவ்விடத்தை சிறப்பாக்கிவிடும் லாவகம் அவருக்கே உரியது. அதுமட்டுமன்று மிகச் சிறந்த பட்டிமன்றப் பேச்சாளர், ஊடகங்களில் பேசுதல், எழுதுதல், மற்றும் சமூகத் தளங்களில் இயங்குதல் என பல பரிமாணங்களில் சூழன்று கொண்டேயிருப்பவர். காலில் சக்கரம் இல்லையென்றாலும்கூட ஏறும்பின் சுறுசுறுப்பை அவரிடத்துக் காணமுடியும்.

2014 ஆம் ஆண்டு மே 17, 18 ஆகிய இரண்டு நாட்களில் வெங்கடேசவரா பாலிடெக்னிக் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களுக்கு இணையதள பயிற்சிப் பட்டறையில் கலந்து கொண்டு இணையதளப் பயன்பாடுகள், வலைத்தளங்கள் உருவாக்குதல் குறித்து பயிற்சியளித்துள்ளார். இவர் தொடர்ந்து தமிழாசிரியர் சங்கத்தின் மூலமாகவும் தமிழ் நாடு அறிவியல் இயக்கத்தின் சார்பாகவும் பலமுறை பயிற்சிகளைத் தந்து ஆசிரியர் களை உற்சாகப்படுத்துவதிலும் திறமிக்கவர்.

தமிழகத்தில் பொதிகை, சன், கலைஞர், விஜய், ஜெயா, பாலிமர், உள்ளிட்ட பெரும்பாலான தொலைக்காட்சிகளும், உள்ளூர் தனியார் தொலைக்காட்சிகளும் நடத்தியுள்ள இலக்கிய நிகழ்வுகளும் ஏராளம், கலந்து கொண்ட நிகழ்வுகளோ தாராளம்.

சிறந்த பேச்சாளர் மட்டுமன்றி, நல்ல வாசிப்பாளரும்கூட. “சிந்தைச் சிற்பி சிங்காரவேலர்” பற்றி புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆய்வுமையத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் சிறப்பானதொரு ஆய்வுவரை நிகழ்த்தியவர். பெண்ணியம் செல்வக்கு மாரியின் “அகத்தீ” என்ற நூலையும், கவிஞர் மு.பாலசுப்ரமணியன் அவர்களின் “அன்னப்பறவை” நூலை வெளியிட்டு சிறப்புரையாற்றியவர். அவர் பலதிறப்பட்ட

நூல்களை வெளியிட்டு தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகுக்கு சீரிய தொண்டாற்றியுள்ளார்.

தன் சிறப்புமிக்க பேச்சாலும் எழுத்தாலும் புதுக்கோட்டை மண்ணில், முற்போக்குச் சிந்தனை யாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்பவர். இவ் ரூடைய 'முதல் மதிப்பின் எடுக்க வேண்டாம் மகனே' என்ற கட்டுரை நூல் ஒன்றே இவரை அடையாளப்படுத்த போதுமானது, பல்வேறுபட்ட பரிசுகளையும் விருதுகளையும் பெற்ற நூல் என்ற சிறப்பிற்குரியது. மேலும் இவர் எழுதிய 'புதிய மரபுகள்' (கவிதைத்தொகுப்பு), அன்னம் பதிப்பகம், '20 ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியவாதிகள்' (திறனாய்வு), நேற்று ஆங்கிலம் இன்று தமிழ் (கட்டுரைத்தொகுப்பு), நல்ல தமிழில் பிழையின்றி எழுதுவோம் பேசுவோம் (கட்டுரைத்தொகுப்பு), 'கம்பன் தமிழும் கணினித்தமிழும்' ஆகும்.

இவர் பல வெளிநாட்டுப்பயணங்கள் மேற்கொண்டு பட்டிமன்றங்களில் பங்கு கொண்டு தமிழ் நாட்டிற்குத் தன் தண்டமிழால் பெருமை சேர்த்துள்ளார். தந்தை பெரியார் சொன்னதுபோல் சலிப்பும் சோர்வுமின்றி, 35 ஆண்டுகளாக இலக்கிய, பட்டிமன்றப் பேச்சாளராக தமிழ்நாட்டின் பெரும்பாலான ஊர்கள், இந்தியாவில் புதுதில்லி, மும்பை, கொல்கத்தா, பெங்களூர், வைத்ராபாத், திருவனந்தபுரம் போன்ற மாநகரங்கள் மற்றும் சிங்கப்பூர், மலேசியா, இலங்கை, ஐக்கிய அரபு எமிரேட், மஸ்கட், கத்தார், குவைத், ஜாம்பியா, சிசிலிஸ் போன்ற நாடுகளில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டுள்ளது நமக்குப் பெருமையளிக்கிறது.

முத்துநிலவன் அவர்கள் ஆகச் சிறந்த விருதுகள் பலவற்றைப் பெற்றுள்ள போதிலும் கொள்கை மாறாக குணக்குன்றாய் திகழ்பவர். அவர் பாரதிதாசன் விருது (கவிஞர் மு. மேத்தா அவர்களிடமிருந்து) சிறந்த கவிதைத்தொகுப்பிற்கான விருது (தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப்பெருமன்றம், எட்டயபுரம், 1993) கல்கி நினைவு சிறுகதைப்போட்டி விருதுகள் (இரு முறை) கவிதை உறவு அமைப்பின் கல்வியியல் இளைஞர் நல நாலுக்கான முதல்விருது (முதல் மதிப்பெண் எடுக்கவேண்டாம் மகனே நாலுக்காக) கம்பன் தமிழும் கணினித்தமிழும் நாலுக்கான விருது (திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்கம், 24 ஆம் ஆண்டு விருது வழங்கும் விழா, திருப்பூர், 2016) போன்ற பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

புதுக்கோட்டையின் தனிப்பெருஞ் சிந்தனையாளராகிய தோழர் முத்துநிலவன் அவர்களை பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி நேர்காணல் செய்கிறார் இதோ...

நா.முத்துநிலவன்

(உலகறிந்த பேச்சாளர், தமிழ்ச் சமூக ஆய்வாளர், கவிஞர், ஆசிரியர், பாடகர், இயக்கவாதி எனும் பன்முகச் செயற்பாட்டாளர்)

நீங்கள் எங்கிருந்து சமூகப் பயணத்தைத் தொடங்கினீர்கள்?

கல்லூரிக் காலத்திலிருந்தே பொதுவாழ்விற்கு வந்துவிட்டேன் என்றே நினைக்கிறேன்! 1976! இந்திய அவசர நிலைக் காலம்! மாணவர் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேர்தல் செல்லாது என்று, நான் வெற்றி பெற்றபின் அறிவிக்கிறார்

அன்றைய திருவையாறு அரசர் கல்லூரி முதல்வர் பாரதிப்பித்தன்! உடனே மாணவ நண்பர்கள் “தேர்தல் செல்லாதா...? மாணவர் தலைவர் வேண்டுமோ? அதற்கென்ன செய்ய?” என்று கேட்க. “வேறுவழி? கடந்த ஆண்டு இறுதித் தேர்வில் யார் முதல் மதிப்பெண்ணோ அவர்தான் மாணவர் தலைவராக முடியும்!” என்கிறார். உடனே ஆரவாரத்துடன் மீண்டும் என்னை மாணவர்கள் தூக்குகின்றனர்.

கடுப்பான முதல்வர், “அதுநான் தேர்தல் செல்லாதுண்ணு சொல்லேன்றால்?” அவனை ஏன்டா தூக்குறீங்க? என்று கேட்க, மாணவர்கள் “இவன்தானே சார் முதல்மதிப்பெண்” என்று கூச்சலிடுகின்றனர்! அன்று முதலே, நான் பொது வாழ்விற்கு வந்துவிட்துக்க் கருதுகிறேன்! பயணம் தொடர்கிறது!

நீங்கள் கருதுபவர்கள் புதுக்கோட்டையில் கல்வியியல் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களாக வாய்த்த அன்புத் தெய்வங்கள் செந்தூர்ப்பாண்டியன் அய்யாவும், சின்மயானந்தன் அய்யாவும், வறுமையில் செத்துப் போய்விடாமல் காப்பாற்றினார்கள்!

நகரில் இலக்கியவாதியாகத் திரிந்து கொண்டிருந்த என்னை, மாவட்ட முழுவதும் திரியவைத்த எங்கள் மாவட்ட அறிவொளி ஆட்சியர் ஷீலா ராணி சுங்கத் அவர்கள். எனது “சைக்கிள்” பாட்டை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து இந்தி, மஸையாளம், தெலுகு, கன்னடம், வங்கம் என இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் அறியச் செய்தவரும் அவரே!

முன்பின் தெரியாமலே எனது கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுத்தந்த அண்ணன் மீரா, அவரது மகன் கதீர்மீரா. இதை 1993 இல் மதுரை காமராசர் பல்கலை முதுகலை வகுப்புப் பாடநூலாக்கியாபின், என்னை யாரென்று தேடிக் கண்டுபிடித்து வியப்புட்டிய முனைவர் இரா.மோகன் அவர்கள்.

தமுஞச் சேக்ஸானராக இருந்த என்னை, தொலைக்காசிகளுக்கும் உலக நாடுகள் பலவற்றுக்கும் அழைத்துச் சென்று 20ஆண்டுகள் தன் பட்டிமன்ற அணித்தலைவராகவே பேச வைத்த திண்டுக்கல் ஜி.வியோனி அவர்கள்.

எனது 34 ஆண்டுத் தமிழாசிரியப் பணி நிறைவில், புதுக்கோட்டை மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலராயிருந்த நா.அருள் முருகன் அய்யா அவர்கள்.

புதுகை கணினித் தமிழ்ச்சங்கம் சார்பில் “உலகத் தமிழ் வலைப்பதிவர் திருவிழா” நடத்தி, இன்றும் என் சுற்றமாகத் திகழும் அன்பின் நண்பர்கள்.

உங்களை வடிவமைத்தவர்களாக யாரைக் கூறுவீர்கள்?

உலக அளவில் கார்ல் மார்க்ஸ, இந்திய அளவில் அம்பேத்கார், தமிழகச் சூழலில் தந்தை பெரியார். இவர்கள்தான் எனது சிந்தனையை மட்டுமின்றி எனது செயல்பாடுகளையும் இன்று வரை சுதாக்கி வரும் சிற்பிகள் கல்லூரியில் பழந்தமிழ் கற்கத் திவே.கோபாலப்பிரநும், புதியதமிழ் கற்கபாரதி ப்பித்தனும் முதல்வர்களாகப்

பெற்றது எனது பெறுபேறு! செந்தலை ந.கவுதம் அண்ணன் எனது முன்னொடியாகவும், மன்னன் விசயரங்கன், சி.அறிவுறுவோன், வைகறை முதலானோர் எனது தோழர்களாகவும் கிடைக்கப்பெற்றதே எனது வாழ்க்கையை வடிவமைத்தது என்பேன்.

புதுக்கோட்டையில் முற்போக்கு இலக்கியம் இப்படித்தான் இருக்கணும் என்று கவிஞர் கந்தர்வனிடமும், புதுமை வெளிப்பாடு இப்படி இருக்கலாம் என்று கவிஞர் பாலாவிடமும் கிடைக்கப் பெற்றதும் எனது பாக்கியம்.

இயக்கப் பணிகளில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட வலிமிகு, ஒளிமிகு தருணங்கள்? வலி? 1975 தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், மதுரை நகரில் தொடங்கிய ஆண்டே, நான் திருவையாறு கிளையைத் தொடங்கினேன். பின்னர் 1978 இல் புதுக்கோட்டை வந்து முதல் கிளையைத் தொடங்கி, கிளைச் செயலர், மாவட்டச் செயலர், மாநில நிர்வாகிகளில் ஒருவன் என எனது இலக்கிய இயக்கப்பயணம் தொடர்கிறது. பொறுப்புகளில் எதையும் என்றும் எங்கும் கேட்டுப் பெற்றில்லை என்றாலும், எனது நண்பர் தங்கம் மூர்த்தியின் கவிதைதான் நினை

விலாடுகிறது. “எதிரிகளைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை, அவர்களை நான் சமாளித்துவிடுவேன், எனது நண்பர்களை நினைத்தால்தான்..!” அதைப் பொதுவெளியில் சொல்வது நாகரிகமில்லை! “நம்மை மறந்தாரை நாம் மறக்க மாட்டோமால்”

ஒளிமிகு தருணங்கள் 1990 - 91 இல் புதுக்கோட்டை மாவட்ட அறிவுவாளி ஒருங்கிணைப்பாளர்களில் ஒருவனாகப் பணியாற்றிய பொழுதுகள் என்னைப் புரட்டிப் போட்டன! மக்களுக்கு எழுத்தறிவு கற்றுக் கொடுக்கப் போய், அவர்களிடம் வாழ்க்கையைக் கற்றுக்கொண்ட மறக்குமுடியாததற்குண்டகள்! ஆட்சியர் திருமதி ஷீலாராணி என்றும் நினைவிலிருப்பார்!

இன்றைய சூழலில் உங்களைக் குறிப்பாக தமிழகத்தில் கவர்ந்த தலைவர், படைப்பாளி, மனிதர்களாக யார் யாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

அப்பணிப்பில் ஆர்நல்ஷக்னனு, அனுவாதத்தில் சங்கர்யா, எனிமையில் ஜிப்ராமகிருஷ்ணன், அடிப்படைமும் ஆலோசக்தில் ஜோலதிருமாவளவன், பார்வையில் அருணன், படிப்பில் சுதமிழ் செல்வன், எழுத்தில் பிராஞ்சன், பேஞ்சில் மதுக்கர் இராமலிங்கம், துணையாக என்மனைவி மல்லிகா, இணையாக புதுகைத் தோழர்கள் எனப்பலரும் இன்றும் என்னில் இயங்கி இயக்குகிறார்கள்!

தமிழகத்தைக் கூர்ந்து நோக்குபவர்களின் முக்கிய இடத்திலிருப்பவர் நீங்கள். தமிழக அரசியல் எதை நோக்கிச் செல்வதாக நினைக்கிறீர்கள்? “என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்?” அடிமைகளைக் கொண்டே வேலைவாங்க நினைப்போர் சர்வாதிகாரியாகி காணாமல்போவது உலக சரித்திரத்தில் பலமுறை நடந்திருக்கிறது. மக்கள் ஜனநாயகமே வெல்லும்

பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்ற எட்டு நால்களை எழுதி யிருக்கும் நீங்கள்

இப்பொழுது என்ன எழுதிவருகிறீர்கள்?

எனது வலைப்பக்கத்தில் சுமார் 750 படைப்புகளை எழுதியிருக்கிறேன். இவை விருதுபெற்ற நூல்களாகியிருந்த போதிலும், வாசகர்களால் விரும்பிப் படிக்கப் பெறுவதையே பெரிய விருதாக நினைக்கிறேன். சுமார் 6,50,000 பக்கங்கள் படிக்கப்பட்டு உலகம் முழுவதும் தமிழ் இணைய நண்பர்களைப் பெற்றதே விருதுகளை விடவும் மகிழ்ச்சி தருகிறது!

இப்போது, கடந்த 20 ஆண்டு முயற்சியாக ‘கவிதையின் கதை’ எனும் ஒரு பெருநாலை எழுதிவருகிறேன். இன்னும் ஓராண்டில் வெளிவர வுள்ளது தமிழ்க்கவிதையின் உருவ உள்ளடக்க மாற்றத்தைக் கவனித்தால் ஆசிரியப்பா, மனித இனத்தின் ஆரம்ப நிலையான இனக்குழு நிலை! தொடர்ந்து வரும் வெண்பா விருத்தம், 40 வரிப் புதானானுறு தத்தாயிறும் பாடல்கொண்ட ராமாயணமாக வளர்ந்துள்ள தமிழ்ச்சுழக வளர்ச்சிதை மாற்றமே எனக்குத் தெரிகிறது. சமூகம் மாறுமாறக் கவிதை மாறுகிறது!

அதாவது தமிழ்ச்சுழகம் மாற மாற, ஆதிக்கலை வடிவமான கவிதையும் மாற்றம் பெற்று இன்று புதுக்கவிதை, அய்க்கூ என வந்திருக்கிறது என்பது தான் இந்நாலின் சுருக்கம்! ஆதிச் சங்க காலத்திலிருந்து, இன்றைய சாதிச் சங்கம் வரையிலான கவிதையின் கதை! ஓராண்டில் வெளிவரும்! முப்பெரும் பிரிவாக மாறுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, அய்க்கூ என வருகிறது. தொல்காப்பியம் முதல் இன்று வரையான கவிதையின் கதை!

இன்றைய முகநூல் கவிஞர்கள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

முகம் தெரியாமலே ஆற்றலால் முக்கியத்துவம் பெறுவோர் சிலர்.

அற்ப ஆசையால் முகத்தோடு வாழ்வையும் தொலைப்பவர் பலர்.

பிடித்த பொன்மொழி?

“மரம் ஓய்வெடுக்க நினைத்தாலும் காற்று விடுவதில்லை” மாலை.

பிடித்த கவிதை?

“வேடிக்கை மனிதரைப்போலே நான் வீழ்வேன் என நினைத்தாயோ?” பாரதி

இ எ ஞர் க ஞக்கு எ ன்ன சொல் ல விரும்புகிறீர்கள்?

தொழில்நுட்பமும் கற்பனையும் இணையும் எதுவும் தோற்பதில்லை! உன்னிடம் இருக்கும் தனிஆற்றல் என்ன என்பதைக் கண்டு கொள்ள இன்றைய கல்வி உதவாது! நீ தான் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அமைத்துக் கொள்ளும் நண்பர்களே வாழ்க்கையை வடிவமைப்பார்கள். எனவே, நல்ல நண்பர்களே சிறந்த சொத்து! நல்ல நட்பைக் கண்டுபிடி! “ஆள் கெட்டுப் போகுமுன் பேர் கெட்டுப்போகாமல் பார்த்துக் கொள்” எனும் ஜெயகாந்தனின் தொடர் உண்மையானது! எச்சரிக்கையோடு முன்னேறு! ●

பறக்கிறேன்...

ஏழுதீண்மெம் கடக்கலாம்

ஆண்:

பார்த்த கண்கள் நான்கு
சீர்ந்த நெஞ்சம் இரண்டு
நேர்ந்ததெல்லாம் ஓய்று
இனி மூன்றாவது என்று

பெண்:

நாலும் நடக்க நாளும்வரும்
நாழும் அங்கே பார்க்கலாம்
நாளும் வந்து பார்த்துவிட்டால்
நான்குகரம் சீர்க்கலாம்

ஆண்:

நான்குகரம் சீர்த்து நாழும்
ஐந்துபுலன் அடக்கலாம்
ஆறுமுகன் அருளாலே
ஏழுதீண்மெம் கடக்கலாம்

பெண்:

அதிசயங்கள் ஏழ என்று
சொல்லுகு ஊரு
ஒன்னழகைச் சேர்த்து
எட்டென்று ஆனது பாரு

ஆண்:

நவகோளாய் நெஞ்சமிங்கே
சுற்றுது பாரு
பத்தோடு பசியும் சேர்ந்து
பறக்குது பாரு.

க. மகுடபதி.

பசம்பயல்கள்
இதோ
பாதை தவறி
ஏனைவிட்டுச்
செல்கின்றன
பேருந்து பயணத்தில்
நான் செல்கிறேன்
என்பதற்காக அன்று
ஒன்மீதான
வானத்தில்
பறந்து திரிகிறேன்
என்பதால்..

ஓருவேளை
கீழே விழுந்து
ஒயிர் மாய்ப்பென் என்ற
அதன் ஒயிர்
பயமாக இருக்கக்கூடுமோ
அல்லது
அதன் மடியில்
விழுந்து கதறிவிடுவேனா
என்கிற
அச்சமாக இருக்குமோ
அல்லது
தன் காய்ந்த
சருகுகளில் கலந்து
மட்கிவிடுவேனா
என்ற
பயமாக இருக்குமோ
என்ன இருந்தாலும்
நீ
ஒன் அலகால்
கொத்திக்கொள்வாய்
என்றே
பறக்கிறேன்
பறக்கிறேன்...

இகைபார்ச்

இந்த நாள் நீங்கள் எப்படி?

வெள்ளும் காலையில் இந்த நாளில் கடமையான நிகழ்வுகளைத் தாங்கி கடந்து போக தெரிந்திருக்க வேண்டும். அதுவும் வேண்டா வெறுப்பாகத் தாங்கிக் கொண்டால் அது சுவாரஸ்யமாக இருக்காது. சுமையில்லாத தருணங்களை அனுபவிக்க மனம் முழுக்க மகிழ்ச்சிக்கு அர்ப்பணமாக வேண்டும். சிலருடைய வேண்டா வெறுப்பான பேச்சினைக் கேட்டால் நமக்குப் பிடிப்பதில்லை. எதிர்மறையாக யாராவது பேசினாலும் அந்த வார்த்தை நம காதுகளுக்கு இனிமை பயப்படுகிறது. நீங்கள் எதற்கெடுத்தாலும் வேண்டா வெறுப்பாகவும் எதிர்மறை வார்த்தைகளையும் பயன்படுத்தினால் அந்தப் பழக்கத்தை விட்டு விடுங்கள்.

உழைத்து விட்டு களைப்படைவதை விடவும் சோம்பேறியாக அளமருகிறபோது ஏற்படுகிற களைப்பு கொடுமையானது. வாழ்க்கையில் தவறுதல் ஏற்படலாம் வாழ்க்கைதான் தவறி விடக் கூடாது. “சொல்வதெல்லாம் மறைச்சொல்வினைப் போல் பயனுள்ளதாகும்” என்று சொல்வான் பாரதி. நாம் பேசுகிற வார்த்தைகள் பெரும்பாலும் நமக்கும் பிறருக்கும் பயன் தரும் வகையில் அமைவது மிகவும் நல்லது.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அடுத்த நாள் என்பது இனிமையாக வாய்க்க வேண்டும்

சீன குருக்களை ஜென் குருக்கள் என்று சீனர்கள்

அழைப்பார்கள். ஜென் என்கிற சொல்லுக்கு “வாழ்க்கையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வது” என்று பொருள். அதாவது வாழ்க்கையைக் கடினமாகப் பார்க்காமல் எளிமையாக இயல்பாகப் பார்க்க வேண்டும் என்கிறார்கள். வாழ்க்கையைப் போதிக்கும் ஜென் குருக்கள் இறுதி படுக்கையில் கடைசியாகச் சொல்லும் வார்த்தையை அதை தத்துவமாக போற்றுவது சீனர் கலாச்சாரங்களில் ஒன்று. நாம் பேசும் வார்த்தைகளும் பிறர்க்கு பயன் கொடுக்கும் வகையில் அமையுமாறு பார்த்து கொள்ள வேண்டும்.

குறையில்லாமல் பிறந்ததால் மட்டுமல்ல மனி தனாகப் பிறந்ததாலும் நீங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிதான். எல்லா நாளும் எல்லா நேரமும்

எல்லா நிமிடமும் உனக்கு மட்டுமே சொந்தமானது என்கிற நினைப்பிலே வாழுங்கள். கடவுள் உங்கள் பெயரில்தான் உங்கள் வாழ்க்கையை பட்டா போட்டிருக்கிறான். உங்களுக்குள் இருந்து வெளிப்படும் அத்தனைக்கும் நீங்களே பொறுப்பாளி என்பதை தெரிந்து கொண்டால் உங்கள் வாழ்க்கை உங்களுக்கு ஞானோதயமாக மாறும்.

ஏதோ மகத்தான சக்தி உங்களை இயக்குகிறது என்று நம்ப ஆரம்பித்தால் சோம்பலாக உறங்கி கிடக்கும் திறமை வெளிப்படும் என்பது திண்ணும். நாம் கருவாகி உருவாகி வெளியே வரும் போதே நமக்கான மகாசக்தியை பிரம்மன் அளித்து விட்டான். அதைப் பயன்படுத்துவது

காதல் மொழி

இரு கண்களுக்கிடையே காதல் மொழி
 அதை சொல்ல நினைக்கின்றாள் வாய் வழி
 சின்ன நுணி மூக்கு சிவந்தகால் - நாணாத்கால்
 குளறலாய் வருகீத தாய் மொழி
 கொஞ்சம் அழுகு கிளிகள் பேசும் மொழி - அது
 கொச்சையாய் வரும் கொல்வி மல்வி தேன் மொழி
 இதயத்தை இணைத்திட இணைய வழி பேசும்
 இளங் காதல் ஜோடியின் இன்ப மொழி
 அது தான் அண்ணலும் நோக்கி
 அவளும் நோக்கியதால் ஏற்பட்ட காகவின் மொழி.

கவிஞர் கிருஷ்ணாஞ்சால்

தான் நம்முடைய புத்திசாலித் தனம்.

உனக்கு என்னப்பா நீ கொடுத்து வைச்சவன். நீ எதைத் தொட்டாலும் விளங்குது. உன் ராசி அப்படிஞ். யோகக்காரனா வாழ்ற.. என்று அடுத்தவர்களைப் பார்த்து நிறைய பேர்பிரம்மிப்பாக பேசுகிறவர்களில் நீங்களும் ஒருவராக இருந்தால் அந்த வார்த்தைகளை உங்களுக்கு முதலில் பயன்படுத்துங்கள். எல்லாம் கிடைக்கும். நம்பிக்கை பிறக்கும். உறுதி வந்தடையும். யோகக்காரன்... ராசிக்காரன்... அதிர்வட்டக்காரன் என்று புகழப்படுவார்கள் அனைவருமே செய்யும் காரியங்களை முழுமையாக சிறப்பாக செய்து முடித்து விட்டவர்கள் தான். “எல்லாம் என் நேரம் எனக்கே தான் இப்படி நடக்குது” தனக்கு சாதகமானது நடக்கவில்லை எனில் எல்லா பழியையும் நேரத்தின் மீது போட்டுவிட்டு புலம்புவோரின் வார்த்தைகளாவே இவை இருக்கும். நேரத்தை நாமே அமைத்து கொள்ள விரும்புகிற போது அல்லது நம்மை சிரியாக வழி நடத்துகிற போது நேரம் நல்ல நேரமாக நமக்கு அமையும்.

இந்த நாள் நீங்கள் எப்படி? ஒவ்வொரு நாளும் மனிதனுடைய உடலும் அவனுடைய வாழ்க்கையும் மாறி கொண்டே இருக்கிறது. இது இயல்பாக அன்றாடம் நிகழும் மாற்றமே ஆகும். மன மாறுதல் என்பது தான் ஒருவனுடைய வாழ்வில் புத்துனர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. மனமும் வளரும். அது வயதிற்கு ஏற்ப மலரும். கசப்பான சம்பங்களில் இருந்து மனதை மீட்டெடுக்க வேண்டும். கடந்து போன நாட்களை நினைத்து அசை போடாத மனநிலை வாய்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் அது நடக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாளிலும் உங்களுடைய நடத்தையில் நீங்கள் எப்படி? ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் எழுவதில் தொடங்கி இரவு படுக்க செல்வது வரை நீங்கள் எப்படி செயல்படுகிறீர்கள்? இந்த இரண்டு கேள்விக்கும் உங்களால் பதில் கூற முடியும் என்றால் அந்த பதில் உங்களை மாற்றம். நாளெல்லாம் வினை செய். நினைப்பது முடியும் என்பான் முண்டாசு கவிஞர். உங்கள் எதிர்காலத்தை வளமாக்கும் வினை ஒன்றை தினமும் செயல்படுத்துங்கள். பாரதி சொன்னது பழிக்கும்.

ஒரு நாள் சோகமான குரலோடு நண்பனிடன்

பெண் வன்கொடுமை

மாதராய் பிறப்பதற்கே
மாதவம் செய்திட வேண்டுமெம்மா!
என்றார் அன்று பாரதி
இன்று மட்டும்
அம்மாமனிதர் உயிரோடிருந்தால்
மாதராய் பிறந்துவிட
என்ன பாவம் செய்தாயம்மா?
என்றே பாடியிருப்பார்

பெண் சிச்வில் ஆரம்பித்து
பேரிளம் பெண்ணாய் ஆனபிறகும்
பாட்டியாய் மாறி இடுகாடு
செல்லும் வரையும்
என்றுமே பாதுகாப்பு
இருப்பதில்லை பெண்களுக்கு!

பச்சைக்குழந்தை முதல்
பாட்டிகள் வரை
வன்கொடுமை தலைவிரித்தாடுகிறது!

பால் குடித்த தாயை மறந்து
பாலியல் கொடுமை செய்கின்றான்!
கட்டிய மனைவியை மறந்து
காணும் பெண்களையெல்லாம் கெடுக்கிறான்
பிஞ்சசென்றும் பாராமல்
பாலியல் வன்முறை செய்கின்றான்

யார் சொன்னது, மனிதர்கள்
இறந்தபின் வாழ்வதில்லை என்று !
பாலியல் வன்கொடுமை
செய்யப்பட்ட பெண்களைப் பாருங்கள்
அவர்தாம் வாழும் நடைப்பினங்கள்

கடவுள்களே, கண்களை ஏன் மூடிக்கொண்டார்
இந்த காட்சிகளை காணமுடியாமலா?

என்று தணியும் இந்த
வன்புணர்ச்சி மோகம்!
என்று விடியும் இந்த
பெண்களுக்கான நல்வாழ்வு!

நூ. கேள்மொழி

இருந்து ஒரு போன் வந்தது. என்ன நண்பா என்னாக்கி நீ இந்த மாதிரி பேசவே மாட்டியே. என்ன டா பிரச்சனை என்று கேட்டேன். அதெல்லாம் ஒன்னுமில்ல. இருந்தாலும் மனசெல்லாம் சோர்வா இருக்கு. ஏய் மனச மட்டும் சோர்வா வச்சிகாதய்யா என்றேன் நான். சரி நண்பா எனக்கு ஒரு சுந்தேகம் நீ நிறைய பேசுற எழுதுற ஆசிரியரா இருக்க அதனால் நீ சரியான தெளிவை எனக்கு கொடுப்பேனு நினைக்கிறேன் என்றான். சரி பா கேளு. நா ஒன்னும் அறிவுரை சொல்கிற அளவிற்கு தகுதி உடையவன் இல்லை என்றே நினைக்கிறேன். விளக்க முடிந்தால் விளக்குகிறேன் என்றேன்.

காலையில எழுந்திருக்கிறேன் பாத்ரம் போறேன் பல் தேக்கிறேன் குளிக்கிறேன் சாப்பிடுகிறேன் தயாராகி வேலைக்கு போறேன் மாலையில் வீட்டுக்கு வரேன் பேஸ்வாஸ் பண்ணிட்டு காபி ஏதாவது சூடிச்சிட்டு கொஞ்ச நேரம் டிவி பாத்துட்டு தூங்க போயிறேன். திரும்பவும் காலையில் எழுந்திருக்கேன் நேந்து மாதிரியே இன்னைக்கும் நடக்குது. என் வாழ்க்கை என்னேன் எனக்கு புரியல இது தான் வாழ்க்கையா? ஒரு நாள் உன்னுடைய ரூம்க்கு வரவா? கொஞ்சமாவது என் வாழ்வு மாறும் என் மனசுக்கும் மாற்றம் கிடைச்ச மாதிரிலீ இருக்கும் என்றான். தன் மனதில் இருக்கும் அத்தனையும் கொட்டி தீர்த்தவனிடம் நான் வாய் அடைத்து போயிறுந்தேன்.

இசைவாச்

சரி நண்பா என் அறைக்கு வா. நீ வந்தால் எனக்கு மகிழ்ச்சியே. ஆனால் ஒன்று நீ எப்படி ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் எழுந்து பாத்ரம் போயி பல் தேக்கிறியோ அதையே தான் நானும் செய்துட்டு வரேன். நீ கோவிச்சிக்க கூடாது என்றேன். பாவம் பல மனிதர்கள் என் நண்பனை போலவே வாழ்வை இப்படி அணுகி வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் நம் அருகில் உள்ளவர்களிடம் இருந்தே நாம் தீர்மானிக்கப்படுகிறோம். உங்கள் வாழ்வை உங்களில் தொடங்கி அருகில் உள்ளவர்களோடு அனுமதியுங்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் நாம் பிரசவித்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். அதை உணர்ந்தால் எல்லா நாளும் மாற்றம் அடைந்து வாழ்வு சுவாரஸ்யமாகும். திறமையைத் தாண்டி மன உற்சாகத்திற்காவும் நம்மால் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முடியும். எழுந்து முதல் இரவு படுக்கைக்கு செல்வது வரை சுறுசுறுப்பாகவும் கலகலப்பாகவும் இருந்து விட்டால் அதெல்லவா வாழ்க்கை. ஒரு நாளைக்கு 24 மணிநேரம். 24 மணி நேரத்திற்கு 1440 நிமிடங்கள். 1440 நிடத்திற்கு 86400 விநாடிகள். இந்த நேரத்தில் நீங்கள் உங்களுக்காகவும் உங்கள் எதிர்கால வாழ்விற்காகவும் எவ்வளவு நேரம் வாழ்கிறீர்கள்? என்பது நான் உங்களுக்குள் எழுப்பி விடுகிற கேள்வியாகும். கனவுகள் லட்சியங்கள் இருந்தாலும் அன்றாட வாழ்க்கையை கடத்துவதற்கே போதும் போதும் என்றாகி விட கடைசியில் வாழ்ந்தாலே போதும் என்கிற சூழ்கிய மனதிலைக்கு தள்ளப்பட்டவர்கள் தான் அதிகம்.

ஒவ்வொரு நாளும் மனிதனுடைய உடலும் அவனுடைய வாழ்க்கையும் மாறி கொண்டே இருக்கிறது. இது இயல்பாக அன்றாடம் நடக்கும் மாற்றமே ஆகும். மன மாறுதல் என்பது தான் ஒருவனுடைய வாழ்வில் புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. மனமும் வளரும். அது வயதிற்கு ஏற்ப மலரும். ஒவ்வொரு நாளிலும் உங்களுடைய நடத்தையில் நீங்கள் எப்படி சிறப்படைகிறீர்கள்? காலையில் இருந்து இரவு படுக்க செல்வது வரை நீங்கள் எப்படி செயல்படுகிறீர்கள்? இந்த இரண்டு கேள்விக்கும் உங்களால் பதில் கூற முடியும் என்றால் அந்த பதில் உங்களை மாற்றும். உங்கள் வாழ்வை உங்களில் இருந்தே தொடங்குங்கள். ●

வினா

வெஜ்ரவேலு சமீபத்தில் ஒரு சாலை விபத்தில் தன் ஒரு கையை இழுந்தான் அதுவும் சாப்பிட உதவ கூடிய வலது கையை இழுந்தான் இப்போது கழுவுவதும், சாப்பிடுவதும் ஒரே கையில் தான். வஜ்ரவேலுவை முழுமையாக தெரிந்தவர்கள் யாரும் அவனுக்காக வருத்த பட வில்லை காரணம் அவன் செய்த வினை என்றனர். வஜ்ரவேலுவும் தனக்காக வருத்த படவில்லை.

தான் செய்த தவறுக்கு கடவுள் கொடுத்த தண்டனையாக அதனை ஏற்று கொண்டான். ஆனால், வஜ்ரவேலுவின் நிலை கண்டு நிறை மாத கர்ப்பினி மனைவியும், அவனது அம்மாவும் மிகவும் வருந்தினார்கள் .

சில மாதங்களுக்கு பிறகு வஜ்ரவேலு மனைவி பிரசவத்துக்காக மருத்துவ மனையில் அனுமதி க்க பட்டாள். அங்கு அவருக்கு அழகான பெண் குழந்தை பிறந்தது. ஆனால்... அந்த குழந்தைக்கு வலது கரங்களில் 2 விரல்கள் இல்லை அதை பார்த்து பார்த்து வஜ்ரவேலுவும் ,அவனது அம்மாவும் கதறி, கதறி அழுதனர்.

நாம செஞ்ச பாவும் தாண்டா நம்ம வம்சத்து மேலே விழுந்து இருக்கு என்று அழுது புலம்பினாள் வஜ்ரவேலு அம்மா.

முன்கதை (பிளாஷ் பேக்):

வஜ்ரவேலு காலேஜ் படிக்கும் போது சனா என்ற பெண்ணை காதலித்தான் அவர்கள் காதலிப்பது ஊர் உலகத்துக்கே தெரியும் அவங்க வீட்டுக்கு தெரியாம இருக்குமா என்ன? பெண்

வீட்டார் பெரிய இடம் என்பதால் வஜ்ரவேலு அம்மா சாந்தி அந்த காதலுக்கு பச்சை கொடி காட்டினாள். பெரியவர்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடி பரிசும் போட்டனர். திருமணத்திற்கு சில மாதங்களுக்கு முன்பு கல்யாண பெண் சனா மிக்ஸியில் மசாலா பொருள்களை அரைத்து கொண்டு இருந்தாள் இடையில் கரண்ட் கட்டு ஆகவும் கவன குறைவாக சவிட்சை ஆப் செய்யாமல் அப்படியே கையை உள்ளே விட்டாள். அவருடைய போறாத காலமோ என்னவோ? கரண்ட் வரவும் அவருடைய 2 விரல்கள் மிக்ஸியின் பிளேடுக்கு பலியானது. இந்த விஷயம் வஜ்ரவேலு குடும்பத்துக்கு தெரிய வந்ததும் கை விரல் சரியாக இல்லாத ஊனமுள்ள பொண்ணு எங்க குடும்பத்துக்கு தேவை இல்லை என்று சொல்லி நடக்கவிருந்த கல்யாணத்தையே நிறுத்தி விட்டாள். முதுகு எலும்பு இல்லாத வஜ்ரவேலு அம்மா சொல்படியே நடந்தான்.

அப்பாவி பெண்ணின் மனசை கெடுத்து காதல் என்ற மாயை உலகத்துக்குள் தள்ளி, இப்போது சிறிய குறையை பெரிய குறையாக்கி அவள் வாழ்க்கையை பாழ்படுத்தி விட்டாள். ஒரு கண்ணிப்பெண்ணின் கண்ணீருக்கும், சாபத்துக்கும் ஆளானதன் விளைவு தான் இது!

தன் வினை தன்னை மட்டுமல்ல தன் வம்சத்தையே அழித்துவிடும். உலகிலேயே மிகக் கொடுமான செயல் நம்பிக்கை துரோகம் தான். ஒருவர் உங்களிடம் ஏமாந்தால், அவர் ஏமாளி அல்ல. உங்கள் மீது அவர் அளவு கடந்து நம்பிக்கை வைக்கிறுக்கிறார் என்று அர்த்தம்.

உன் மீது நம்பிக்கை வைத்து இருக்கும் எவரையும் எந்திலையிலும் ஏமாற்றாதே!

நெல் போட்டால் நெல் முளைக்கும். சோளம் போட்டால் சோளம் தான் விளையும். வினை விதைத்தால் நிச்சயம் நீங்கள் விதைத்த வினைதான் இரட்டிப்பாக கிடைக்கும்!

கும்பகோணம் நெள்வூத் கான்.வி
அபுதாபி

மவனே...இனிவாயத் தொறப்ப!

University ல இருந்து ஊருக்கு return ஆக ரெடி ஆகிட்டு இருந்த நேரம்...

என் காலேஜ் staff ரெண்டு பேரை என் கூட கார்ல வாங்கனு கூப்ட்டேன்...

அந்நேரம் இன்னொரு குரல்...

“மேடம் என்னை new bus stand ல இறக்கி விட்ருவீங்களா” னு...

விசாரிச்சதுல அவங்களும் நாகர்கோயில் தான்னு தெரிஞ்சு, அவங்களையும் கார்ல ஏத்தி கிட்டோம்...

கார்ல ஏறின நேரம் முதல் கொண்டு எல்லாரையும் சராமாரியா personal கேள்விகள் கேட்டு குடைய ஆரம்பிச்சாங்க...

கேள்வி குழந்தைகள் பக்கம் திரும்பிச்ச...

கூட வந்த staff ஒருத்தர்கிட்ட சாருக்கு எத்தன குழந்தன்னு கேட்டதும் அவர் திணற ஆரம்பிச்சார். பத்து வருசமா குழந்தை இல்லன்னு நிறைய treatment எடுத்து எதுவும் சரியில்லாம இப்ப குழந்தையே வேணாம்னு முடிவுல இருக்குறவர் அவர்.

அவர் திணற ஆரம்பிச்சதும் மறுபடியும் “எனக்கு ஒரு ஆணும் பெண்ணும். குழந்தைங்க தான் வாழ்க்கை வரம். நாம செய்ற பாவம்

புண்ணியம் வச்ச தான் நமக்கு குழந்தைங்க பிறக்கும்னே சொல்லிட்டு, மறுபடியும் ”சாருக்கு எத்தன குழந்தைங்க”னு கேட்டாங்க.

அவரு யோசிக்காம “எனக்கு ஒரு பெண் குழந்தை மேடம்”னு சொன்னார்.

எனக்கு சர்ஜுனன்னு கோபம் வர ஆரம்பிச்சது. எப்படியும் எனகிட்ட கேள்வி வரும்னனு wait பண்ணினேன். அதே மாதிரி ஆரம்பிச்சாங்க.

“உங்களுக்கு எத்தன குழந்தைங்க மேடம்”

“ரெண்டு”

“உங்க husband என்ன பண்றார்”

“எனக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆகல”

ஒரு செகண்ட் திணறி என் கழுத்துல தாலி இருக்கான்னு ஆராய்ஞ்சு,

“தத்து எடுத்துருக்கீங்களோ மேடம்”

“இல்ல மேடம், ஒருத்தன் கூட படுத்து தான் பெத்துக்கிட்டேன்”

மவனே... இனி வாயத் தொறப்ப... இறங்குற வரைக்கும் தொறக்கலயே...

ஜீவா

காஜிக்குட்டி...

R.விஜயலைசுமி

அக்கா... சீக்கிரமா வேலையை முடிங்க சாயங்காலம் கோவிலுக்கு போகனும் என்று கிழே ஹவுஸ் ஒனர் மல்லிகாவுக்கு குரல் கொடுத்தாள் மாடியில் குடியிருக்கும் சிவகாமி.

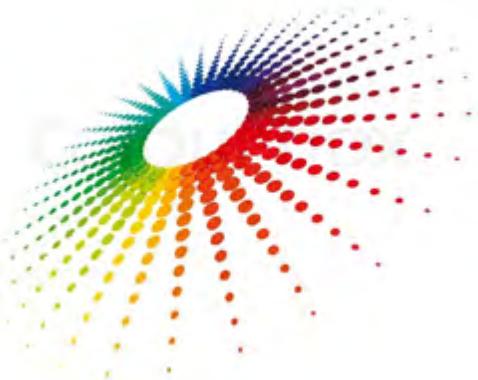
கடந்த ஒரு வாரமாகவே தங்கள் ஊரில் காப்புக்கட்டி, திருவிழாவிற்காக காத்திருக்கும் மாரியம்மனைக் காண ஊரைக் கூட்டி கிளம்பி கொண்டிருந்தாள் சிவகாமி.

நேற்றுதான் திருவிழாவிற்காக எடுத்த புதுப்புடவையின் ஜாக்கெட்டை தைத்து தெரு பெய்லர் மணியிடம் சண்டை போட்டு வாங்கி வந்தாள்.

தன் கணவனிடம் சண்டைப்போட்டு சென்ற மாதம் சீட்டு எடுத்து இரண்டரை பவனுக்கு வாங்கிருந்த நெக்ஸஸைம் திருவிழாவிற்காக காத்திருந்தது.

பரபரப்பாகவே அன்றைய வேலைகளை முடித்த சிவகாமி எதிர்வீடு சென்று அக்கா நான் கோவிலுக்கு போறேன் சஜியை டியூஷன் முடிஞ்சு உங்க சரவணாக்கூடவே அழைச்சுட்டு வந்து உங்க வீட்ல வச்சகுங்க. 6, 7 மணிக்கெல்லாம் வந்திடுவேன். டியூஷன் மிஸ் முழு பரிட்சைக்கு பாடம் நடத்துறாங்களா அதான்... கொஞ்சம் பாத்துக்கோங்க அக்கா என்றதும் பாத்திமாவும் பர்தா நீக்கி தலையை அசைத்தாள்.

சிவகாமி, மல்லிகா, பத்மா, கனகா என அந்ததெரு பெண்கள் முழுவதும் அணியாக கோவிலுக்குச்

அடர் இருட்டினை விரட்டிட
அரிக்கன் விளக்கு
அறிவுக்கு ழளிசுட்டும்
அரும்விளக்கு
புழக்கம் போக்கிட
பணமட்டை விசிறி
அலுப்பை விசிறியெறிந்து
அறிவுகாள் தோழா
வாழ்வில் வளத்தினை
சேர்த்திடும் மனிதா!

தமிழ்நெஞ்சம் அமின்

சென்றுவிட தெருவே விரிச்சென்றுதான் இருந்தது.

புதுப்புடலை, நெக்லஸா, ஜம்பது ரூபாய்க்கு முந்திய நாளே வாங்கி கோர்த்து கட்டிய மல்லிகைச் சரத்துடன் சிவகாமி அழகாகவே இருந்தாள். கோவிலில் கூட்ட நெரிசல். சுமார் ஒரு மணி நேரம் வரிசை, அடித்து பிடித்து சுவாமி தரிசனம் முடிக்க மணி 6.30 ஆகிவிட்டிருந்தது.

கோவில் பிரகாரம் சுற்றி வரும் போது சிறிது நேரம் அமரலாம் என்று அனைவரும் வட்டமாக அமர வாழைப்பழும், தேங்காய், மாவிளக்கு எல்லாமே மாலை நேர தீனியானது. பேச்சு அடுத்த தெரு கனகாவின் காதல், பரமசிவம் தாத்தாவின் தொடுப்பு, ஓடிப்போன டெய்லர் மணியின் மனைவி என அனைவரையும் சுற்றி வர மணி தானாகவே 7.30 ஆகிவிட்டிருந்தது. சிரிப்பும், களிப்புமாக ஒருவழியாக வீட்டின் நினைவு வர கோவிலைவிட்டு கிளம்பியது சிவகாமி அன் கோ.

எதிர்வீட்டு பாத்திமாவின் மாமியார் பாத்ருமில் வழுக்கி விழுந்து நினைவிழுக்க அவசரமாய் ஆட்டோவில் ஆஸ்பத்திரி நோக்கி ஓடினாள்.

கணவன் துபாயில். டியூஷன் முடிந்து சரவணனும், சுஜிக்குட்டியும் வீடு வர வீடு பூட்டியிருந்தது. சரவணன் ஆறாம் வகுப்பு என்பதினால் வீட்டில் அம்மாவை காணவில்லை என்ற கவலையை பிடிகணேஷாடன் விளையாடலாம் என்ற எண்ணம் மேலோங்க சுஜிக்குட்டியை வாசற்படியில் அமர வைத்து விட்டு விளையாட சென்றுவிட்டான். பாத்திமா, குமார் காதல் திருமணம். உதவிக்கு அழைக்க உறவினர் இல்லை.

சிவகாமியின் கணவன் 7.30 மணிக்கு அலுவலகம் முடிந்து வீடு வந்தான். காலைபிலேயே அவள் கோவிலுக்குப் போவதாக சொல்லியிருந்தாள். எனவே தன்னிடம் உள்ள ஒரு சாவியை வைத்து வீட்டினுள் சென்றான். கைவிக்கு மாறி முகம், கை கால் கழுவி காபி போடலாம் என அடுக்களைக்குச் சென்று பாலை எடுத்து அடுப்பில் வைத்தான். காபித்தாள் சர்க்கரை போட்டுவிட்டு பாலை எடுத்தான், பால் திரிந்து விட்டிருந்தது.

தலைவலி வேறு. எனவே முக்குக்கடைக்குச் சென்று பால்பாக்கெட்ட வாங்கலாம் என நினைத்துச் சட்டையை மாட்டி கதவைத்திறந்தான். வெளி வைட் போட மறந்து விட்டோமே என வைட்டை போட்டு படியிறங்கி கேட்டை திறந்தான். எதிர் வீட்டில் விளக்கு எதுவும் இல்லை. ஆனால் படியில் ஒரு குழந்தை கிழே விழும் நிலையில் இருந்தால் கேட்டை திறந்து உள்ளே சென்று குழந்தையை திருப்பினான். அதிர்ச்சி! அட நம்ம சுஜிக்குட்டி... கண்ணீர் வழிந்த கோட்டுடன் பசியும், பயமுமாக திருதிருவென விழித்த அவள் அம்மா, அம்மா என சினுங்கவும் இவனுக்கு சப்தநாடியும் ஒடுங்கி விட்டது.

குழந்தையை தாவி அனைத்து வீட்டிற்குள் சென்று யூனிபார்ம் அகற்றி, காலையில் பள்ளிக்குப்போட்டுச் சென்ற ஷாவைக்கழட்டி வியர்வையில் நனைந்த சாக்கசையும் அகற்றினான். பிஞ்சப்பாதங்கள் காற்றுப்படாமல் சுருங்கி இருந்தன. தண்ணீரால் முகம், கால், கழுவி லேசான ஆடையை அனுவித்தான். அப்பா பசிக்குது என்ற சுஜிக்குடியின் ஈனக்குரல் கேட்டு பிரிஜில் இருந்த மாவை எடுத்து தோசையை ஊற்றி தட்டில் எடுத்து வருவதற்குள் சுஜிக்குட்டி தூங்கி விட்டிருந்தது. எவ்வளவோ அசைத்து

பார்த்து தோசையை வாயில் வைத்தும் கீழே விழுந்தது தோசை.

சிவகாமியின் குரல் கேட்டது. வாசல் வந்தும் பேசிக்கொண்டு இருந்துவிட்டு எதிர்வீட்டில் விட்ட சஜிக்குடியை மறந்தவளாய் வீட்டினுள் சென்று... முகுந்தனிடம் “அட்டே வந்திட்டிங்களா... கோயில்ல சரியான கூட்டம்.. என்று ஏதேதோ பேச யத்தனித்தவளின் கண்ணத்தில் பளார் என அறைந்தான் முகுந்தன். நிலை குலைந்தாள் சிவகாமி.

குழந்தைய இப்படி பொறுப்பில்லாம ரோட்டல் விட்டுட்டு போயிட்டியே. போன வாரம் ஹாசினி கதையை டிவில பாத்துட்டு கூட்டம் கூட்டமா எல்லா அக்காக்கிட்டியும் பேசினியே... சஜிக்குடிக்கு ஏதாவது ஆகியிருந்தா... என்ற முகுந்தனின் குரல் தளதஞ்சுத்து.

நான் எதித்தவீட்டு பாத்தி மாகிட்டதான

விட்டுட்டு போனேன். அப்படியா நான் பொறுப்பில்லாம நடந்துகிட்டேன். நான் ஊர் சுத்தவா போனேன். இல்ல சினிமா, டிராமான்னு போனேனா... கோவிலுக்கு போனது ஒரு குத்தமா என பெருங்குரவில் அழ ஆரம்பித்தாள்.

உடனே தன் அம்மாவுக்கு போன செய்து, “அம்மா, உடனே வந்து என்ன கூட்டிட்டு போ... இந்த மனுஷனோட என்னால வாழ முடியாது. பக்தின்னா என்னன்னு தெரியல. ஒரு கோயில், குளத்துக்கூட என்ன அனுப்பறதில்லை” என்று ஏதேதோ குற்றம் கூறி அழுதாள்.

இவள் கும்பிட்ட மாரியம்மன் தான் இவள் அறியாமையை போக்க வேண்டும்.

எது பக்தி?? தன் கடமைகளை சரிவர செய்வதே மிகப் பெரிய இறைபக்தி என பகவத்கீதை, பைபிள், குரான் அனைத்துமே உரைத்துமே, உரைப்பதில்லை சிலருக்கு, பாவம் சஜிக்குடி...

கிராமத்து காதல்

ஈதெபாறந்து நாளாச்சி கைபிடிக்க பேரேன்டி
சைகையில நானமுச்சா மைவிழியில் பரேன்டி....

தள்ளீப்போட தடையுமில்ல அல்லிப்புவே நீன்னுகேன
கள்ளீநீயும் நடைநடந்தா மல்லிப்புவும் நானுதடி....

மாசிமகம் போனபின்னே உனைத்தேடி வருவேன்டி
பாசிமணி கோத்துவச்சேன் மனையேறி தருவேன்டி....

கறுத்துநெல்லு அறுத்துவந்து கோணீருஷ்ச வீடுவரட்டும்
மறுத்தமாயன் உறுதீநீக்க நீலைதாண்டி நீவாடி....

கௌதமன் நீல்ராஜ்

நிலாச்சோறு

- மரண பயத்தில்
- நொறுங்கிப்போனது
- கண்ணாடி
- வளர்த்த நாயோடு
- இறந்து விடுகிறது
- அன்பு...
- ரொம்ப துள்ளிவிட்டது
- பொய்க்கால்
- ஆட்டம்...
- பல சாதிப்பூக்களுடன்
- கடவுளுக்கு
- பூசனை செய்யும் பூசாரி...
- பல்லி சப்தம்
- பலமாக
- பல நாட்கள் கேட்கிறது...
- காற்று அணைத்த
- தீபம்
- வாழ்வில் புகைகிறது...
- விசம் வாங்கவும்
- பாடில்லை
- பட்ட மரத்தில் தூக்கு...
- காற்றின் வரிகள்
- கானமானது
- மூங்கிலின் குரவில்...
- விற்காத சோகம்
- வாடிப்போனது
- பூக்காரி முகம்...
- வாங்கியதை எல்லாம்
- தொலைத்து விடுகிறது
- காலம்

எஸ். உறும் ராஜா

பார்த்தாயா தமிழா உன் பகையை !

- பார்த்தாயா தமிழா உன் பகையை, உன்றன் பண்பாடு தடுக்கிறதா அவனை வீழ்த்த கூர்த்தமதி கொண்டோனே எண்ணிப் பாராய் ! கொடுமையிது தமிழன்னை தலைகு னிந்தாள்! சீர்த்திமிகு அவள்புகழை சிதைத்து விட்டான்! சினந்தெழுதல் உன்கடமை அன்றோ கூறாய்!
- ஆர்த்தெழுவாய் மடத்திலுள்ள பார்ப்பான் உன்றன் அன்னையினை மதிக்கவில்லை பொறுமை ஏனோ?
- பிறப்பொக்கும் என்றானே வள்ளு வன்தான் பேடிகளாய் உள்வேலை இன்னும் இன்னும்! மறப்போமா எந்தமிழா இன்னும் இன்னும்? மடம்கட்டி அழகுபார்த்த தமிழன் இன்று அறம்கெட்ட நிலையெண்ணி அழுது நிற்க அரசாளு கின்றனரே தகுதி இல்லார்! புறம்போக்கு நிலமான் தமிழர் நாடு? புறப்படுவாய் எந்தமிழர் தமிழை மீட்க!
- எனதருமைத் தமிழ்நாட்டின் இளைஞர் நீங்கள் ஏனின்னும் தூங்குகின்றீர்? விழித்தெ முங்கள். நனிசிறந்த தமிழ்த்தாயின் மேன்மை யெல்லாம் நாடறியச் செய்திடவே வேண்டும்! மண்ணில் 'கன' எருமை போல்நாமும் வாழ்ந்து கெட்டோம்! கண்கொடுத்த தமிழ்த்தாயை மறந்து விட்டோம்! இனாருமை வேண்டாமோ? ஒருகு டைக்குள் இணைந்திடுவோம்! தமிழொளியின் வெளிச்சம் தோன்றும்!
- தமிழுக்கோர் பகையென்றால் அவனிங் குள்ள தமிழுருக்கும் பகையென்றே கொள்ளல் வேண்டும்! தமிழுக்கோர் பழிநேர்ந்தால் மண்ணில் வாழும் தமிழெலரலாம் கொதித்தெழுந்து துடித்தல் வேண்டும்! தமிழுக்கோர் தீங்கிழைப்போன் செயலை மண்ணில் தவிடுபொடி யாக்கிவிடத் தயங்க வேண்டாம்! தமிழுக்கோர் நலம்வாய்த்தால் அதுந மக்குத் தாவிவந்து இனிமைதரும் மறக்க வேண்டாம்!
- ஊராளின் பார்வையிலே நாம்தாய் மானம் உருக்குலைதல் கண்டுநாம் பொறுத்தல் உண்டோ? யாராயின் அஞ்சாதீர் தமிழின் தொன்மை யத்தனையும் காத்திடுவோம் பொறுத்தல் உண்டோ? வேரோடு சாய்ந்தாலும் கவலை வேண்டாம்! மேன்மையுறு செழுந்தமிழே நமது செல்வம்! தீராத துயர்வந்து வருத்தும் போதும் தீந்தமிழே முச்சென்று வாழ்வோம் நாமே!

வெண்பாவும், பெண்பாலும் (சிலேடை வெண்பா)

அளவடி கொண்ட அணங்கே! அடிமைத்
தலையிடைப் பட்ட தளிரே! - கிளர்ந்திடும்
செப்பலோசை சிந்தும் சிறுநகையால், சீரழகால்
ஒப்பிலாவாள் உன்னோடு பெண்

....

நிலவும், தெங்கும் சிலேடை (இன்னிசை வெண்பா)

வட்ட வடிவிருக்கும், வானத் திடைமுளைக்கும்
கட்டிக் கழுஞ்சேபோல் காட்சிதரும் - தொட்டுவிடக்
குட்டிக் குரும்பிகளைக் கொண்டிருக்கும், எட்டுநிலா
மட்டை இளந்தெங்கின் மாண்பு

....

சொற்பொருள் :
கழுஞ்சே போல் - பொன்னே போல்
குரும்பி - தென்னை இளம்பிஞ்சகள்;
நடசத்திரங்கள்.

ஆறு. செல்வன்
படைப்பாளர் இயக்கம்
சப்மர், புதுவை

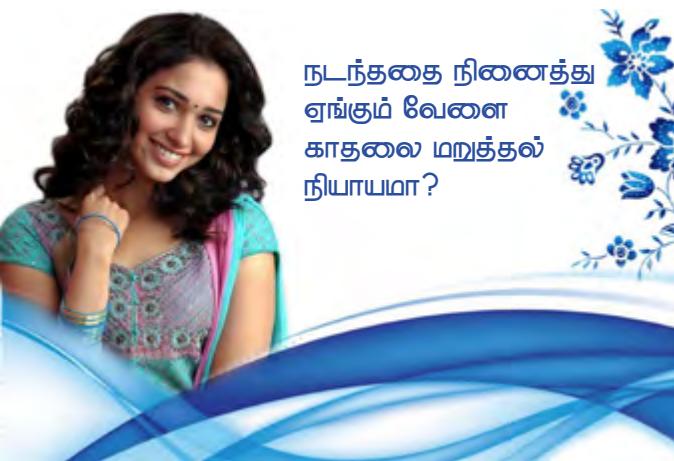
மங்காப் புகழே தமிழின் நாமம்

கொஞ்சப் பேசும் பிற்சுத் தமிழே
அஞ்சப் போகும் அடுத்த மொழியும்
நெஞ்சை நிமிர்க்கி நிற்பாய்த் தமிழா
புஞ்சை நிலமும் செழிக்கும் பொதுவா...

எட்டிப் பிடிப்போம் வானத்தை இன்றே
எந்தாய் தந்த தமிழால் இன்றே
விட்டு விலகும் பிணியும் நன்றே
எட்டுத் தீசையும் சிறக்கும் தமிழே...

எழுவாய்த் தமிழா எழில்மிகு தமிழால்
முழுதாய் அருள்வாள் தமிழன்னை உன்னை
விழுந்தாலும் நீயென் தமிழின் விதையே
மன்னைப் பிளப்பாய் விண்ணாள தமிழா...

ஒருமுறை சிந்திவிடு சிந்தனை சிதறட்டும்
மறுமுறை உன்னை சீகரமாகக் காத்திடும்
எங்கும் பேசுவோம் தமிழை நாழும்
மங்காப் புகழே தமிழின் நாமம்...!

நடந்ததை நினைத்து
ஏங்கும் வேவளை
காத்தலை மறுக்கவ்
நியாயமா?

வி. அன்னராஜேஷ்
மேலார்.

அப்படித்தான்

அவளே

ஆசிரியர் வீட்டுப் பாடம் ஏன் எழுதி வரவில்லையென்றதற்கு உடம்பு சரியில்லை என்றாள் அமைதியாக. கோபமாக நீ பொய் சொல்கிறாய் என்றார் அவர். அவர் முகம் பார்த்து சத்தத்தை உயர்த்தியே சந்தேகம் என்றால் வீட்லிலேயே போய் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு அவர் அனுமதியின்றியே அமர்ந்து கொண்டாள்.

அவள் அப்படி தான்...

தனக்கு சரி என்று தோன்றினால் யார்

என்ன என்றெல்லாம் பார்க்க மாட்டாள். தன்னை கோபமுட்டினால் யாரிடமும் எதிர்த்து நிற்பாள். அவளிடம் எப்போதும் ஒரு திமிர், யாருக்கும் அடங்காமை, தனக்கு விருப்பமானதை யார் என்ன நினைப்பார்கள் என்ற கவலையின்றி செய்து முடிப்பது என ஒரு வித்தியாசமானவளாகத் தெரிந்தாள். அதுவே அவள் மீது எனக்கு ஒரு ஈர்ப்பை வரவைத்தது. அதுவே சில நாட்களில் அவள் மீது நான் காதல் கொள்ள காரணமாகவும் போனது.

ஆமா, நான் இதுவரை எங்களை அறிமுகபடுத்தவில்லை இல்ல நான் கதிரேசன் அது தேனு தேனுமொழி.

நாங்கள் அப்போது பத்தாவது படித்து கொண்டிருந்தோம். என்னுடன் படிக்கும் மாணவன் மணி கையில் ரோஜாபூவும் வாழ்த்து அட்டையுமுடன் என்னுடைய சாபத்தை வாங்கி கட்டிக்கொண்டே அவளிடம் தன் காதலை சொல்ல போனான். காதலை சொல்லியவன் கன்னத்தில் விழுந்தது பளார் என

மி. ஜோஸ்

அறையொன்று அறைந்துவிட்டு “நான் இங்கு காதலிக்க வரவில்லை படிக்க வந்திருக்கிறேன் போடா...” என்றாள் கோபமாக. அவள் அறைந்த அறையில் நாலு அடி தள்ளி போய் அவன் விழுந்தான். நடு கடலிலே போய் விழுந்தது அவள் மீது நான் வைத்திருந்த என்னுடைய காதல்...

அவள் அப்படி தான்...

பத்து பாஸ் ஆகி பனிரெண்டாம் வகுப்பு போனோம். இப்போது லேசாக சிரிப்பாள். அவ்வப்போது பேசுவாள் பாடத்தில் ஏதேனும் சந்தேகம் என்றால் என்னிடம் கேட்பாள். ஓரளவு நண்பர்கள் ஆகியிருந்தோம். அடுத்து கல்லூரி செல்ல இன்னும் நல்ல நண்பர்கள் ஆகி விட்டோம். அன்னைக்கு அவர்கள் தங்கியிருக்கும் ஹாஸ்டல் மொட்டை மாடியில் முகம் தெரியா யாரோ ஒருவன் இறங்கி ஓடினானாம். எங்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று மற்ற மாணவிகளை எல்லாம் கூட்டி சேர்த்து உள்ளிருப்பு போராட்டம் ஒன்றை நடத்தி வெற்றியும் கண்டாள். அன்றையிலிருந்து ஹாஸ்டல் மாணவிகளுக்கு தலைவியாகி போனாள்.

அவள் அப்படி தான்...

இவள் ஒரு வாயாடி, அடங்காபிடாரி, போகுமிடமெல்லாம் சண்டை போடும் சண்டைக்காரி என யாரோ நல்லவர்கள் சிலர் வீட்டில் போட்டுவிட படிப்பை பாதியில் நிறுத்திவிட்டு திருமணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தனர் பெற்றோர். உங்கள் திருமணமும் வேண்டாம் உங்கள் வீடும் வேண்டாம் எனக்கு படிப்பு மட்டும் போதும். என்று வீட்டை விட்டு வந்து பார்ட் டைம் வேலை பார்த்துகொண்டே படிக்க துவங்கினாள். நிறைய படித்தாள் நல்ல வேலைக்கு சென்றாள் வீட்டினர் அனுமதியின்றி கூட படித்த மனமொத்த மாணவன் ஒருவரை மணமுடித்து கொண்டாள்.

நாட்கள் நீண்டது எங்கள் தொடர்பு அற்றுப்போனது. நீண்டவொரு பிரிவிற்குப் பின் என் நண்பன் ஒருவன் திருமணத்தில் சந்தித்துக் கொண்டோம். தன்னுடைய ஒற்றை

சித்திரம் பேசுதடி

வாசலில் ராதா கீரையுடன் பெல்லை அடிக்க, கதவுத்திறந்து கோமதி வந்து சைகையில் விசாரித்தாள்.

நலம் என்றும் ஒரு கார்டை புத்தான்டு பரிசாக ராதா அளித்தாள் - வண்ணமான ஒவியம்.

கோமதியை சிஸ்டர் ஜான்சி நலம் விசாரிக்க, “நலம் சிஸ்டர். ஒரே கவலை தான்... என் அன்னை யார் என்று எங்குத்தேடியும் துப்புக்கிடைக்க வில்லை. ஊர் ராமேஸ்வரம் மட்டும் கண்டுப்பிடிச்சி என்னப்பயன்:?”

“சிஸ்டர் கவலைப்படாதே கர்த்தர் வழிக்காட்டுவார். அனாதை பட்டத்தால் பட்ட வலியை உனக்கு ஒருத்தாய் இருக்கா என்றதும் துள்ளியது. இப்போ மனம் சோர்வு தட்டுது.”

“சிஸ்டர் அப்யோ இருங்க காபி மறொவது ...”

“ஒன்னும் வேணாம் கோமதி இருங்க...”

கச்சன் கோமதி போக சார்டில் உள்ள ஒவியத்தை சிஸ்டர் பார்த்து கத்தினார்.

“என்ன சிஸ்டர்...”

“இவர்கள் தான் உன் அம்மா. உன் அம்மா நல்ல ஒவிய ஆசிரியர். என்னிடம் ஒரு ஒவியம் உள்ளது. மகிழ்வில் கோமதி!

ஸ்டெல்லாமேரி

புதுவை 9

மகனுடன் வந்திருந்தாள். கணவனைக்குறித்து கேட்டேன் தன்னுடைய அம்மாவை அனுசரித்து போக சொன்னான், தன்னுடைய அக்கா தங்கைகளை அனுசரித்துப் போக சொன்னான், அவர்களுக்கும் எனக்கும் ஒத்து வரவில்லை. தனிக் குடித்தனம் அழைத்தேன் வர மறுத்து விட்டான் போடா எனக்கூறி தனியாக பிள்ளையைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டேன் என்றாள் சாதாரணமாக.

அவள் அப்படி தான்...

அதன் பின் தன்னுடைய மகனைத் தவம் போல் வளர்த்துக் கொண்டு வந்தாள். அவனும் பெரியவன் ஆனான் அவனுக்கும் மனம் முடிந்தது. வந்த மருமகளைப் பிடிக்கவில்லை அவள் மாமியாறைத் தனியாக விட்டு விட்டு தன் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டாள். உடன் மகனும் சென்று விட்டான். முடியாத காலம் முதியோர் காப்பகம் தான் ஆதரவளித்தது அவருக்கு.

இன்றைக்குப் பேசியிருந்தேன் உடைந்து போய் பேசினாள் கேழிவறையில் தண்ணீர் இல்லை என்று தான் போய் சொன்னேன் தண்ணீர் இல்லையென்றால் பேப்பரை எடுத்துக்கொண்டு போடி கெழுவி... ரெண்டு மாசம் ஆகுது உன் புள்ள காசு குடுத்து... மொத உன் புள்ளைக்கிட்ட காசு குடுக்க சொல்லு. காசு குடுக்க வழியில்ல கம்மேன்ட குடுக்க வந்திருக்கு மூதேவியு என வாயில் வந்தது போல் திட்டி அனுப்பினான். பேச முடியவில்லை அவனிடம் தலை குனிந்தவளாய் நிலைகுலைந்து போய் வந்து உட்கார்ந்தவள் தான் எத்தனை மணி நேரம் ஆனது என்றே தெரியவில்லை உன் போன் வந்தே சுயநினைவுக்கு வந்தேன் என்று கூறி சற்று பேச்சை நிறுத்தினாள்.

அவள் எனது வருத்தத்திற்கு ஆறுதல் கூறியிருக்கிறானே ஒழிய அத்தகைய வாய்ப்பை அவள் ஒரு போதும் எனக்கு கொடுத்ததே இல்லை. எதையும் சமாளிக்கும் திறன் அவருக்கு உண்டு. பிரச்சனைகளைக் கூட சிரித்துக்கொண்டே தான் சொல்லுவாள்.

அதனால் அவருக்கு ஆறுதலாக ஓரிரு

வார்த்தைகள் கூட என்னால் பேச முடியவில்லை. சற்று நிறுத்தி மீண்டும் தொடர்ந்தவள் நோன் நல்ல காலத்தில் சிலரையேனும் அனுசரித்து போயிருக்கலாமோ...யு என்றாள். அதன் பிறகு அவளிடம் வேறு பேச்சு மூச்சு இல்லை ஒரு நீண்ட மொளனம் எங்களிருவரிடையே. அதற்கு பின் ஒரு வார்த்தையும் அவள் பேசவில்லை அப்படியே இணைப்பை துண்டித்துக்கொண்டாள். ஒருவேளை அவ்வேளையில் அவள் அழுதிருக்கக் கூடும். திருப்பி அழைக்கவில்லை... நானும்... இனி அவளிடம் பேசினால் என் பேச்சு அவருக்குச் சுமையாகிவிடும் என்பதால் விட்டுவிட்டேன். அவருக்கு இப்போது ஒரு தனிமை தேவைப்பட்டது அதை அவள் எடுத்துக் கொள்ளாட்டும் என்று நான் அவளைத் தனியாகவே விட்டு விட்டேன்.

பொழுது விடிந்தது காலை எழுந்ததும் முதல் வேலையாக அவருக்கு போன் செய்தேன். முழு நிங் போய் கட்டானது. திரும்ப அடித்தேன் எடுத்தது வேறு யாரோ எடுத்தவர் அந்தப் பாட்டி இறந்துவிட்டார் என்றார். உடைந்து போனேன். என்னால் அவள் மறைவை நம்பவே முடியவில்லை. நான் வேகமாக ஒரு ரோஜா பூ மாலை வாங்கிக் கொண்டு அந்த முதியோர் இல்லத்திற்குச் சென்றேன்.

மகன் மருமகள் வந்திருந்தார்கள் பேரன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். மருமகள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கவில்லை மனம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கலாம் அது அவள் முகத்தில் தெரிந்தது. ஆங்காங்கே அவளைக் காணவந்த ஒன்றிரண்டு பேரை காண முடிந்தது. வாங்கிக் சென்ற ரோஜா பூ மாலையை அவள் மீது போட்டேன். அவள் கழுத்தை சென்றடைந்ததும் அவையும் அப்போதே விரிந்ததைப் போல புதிதாய் தெரிந்தது. கழுத்தில் கிடந்த அவை அவளைப் பார்த்து எதோ சொல்வதை போலிருந்தது...

அவள் அப்படி தான்...

சகலமானவர்களே...!

எதற்கும் அழாத்ர்கள்
இங்கு
எதுவும் தொலைந்துபோகாது!

நானும்சுடத்தான்
நிறைய அழுதிருக்கிறேன்.
கண்கள் சிவக்க சிவக்க,
கண்ணீர் தீர தீர
தொலைப்பதற்காகவும்
தொலைந்தகதற்காகவும்

முதன்முதலாய்
பசியைத்தொலைக்க அழுதேன்
பால் வந்தது.
மறநாள்
பால் தொலைந்ததாய் அழுதேன்
தாய் வந்தாள்

கேள்வியைத் தொலைக்க அழுதேன்
விடைவந்தது.
விடைக்கு அழுபோசெல்லாம்
அப்பா வந்தார்

தனியை தொலைக்க அழுதேன்
தோள் வந்தது.
தோனுக்கு அழுதேன்
நட்பு வந்தது

அறியாமை தொலைக்க அழுதேன்
அறிவு வந்தது.
அறிவைத்தீடி அழுதேன்
ஆசான் வந்தார்

தோல்வியைத் தொலைக்க அழுதேன்
வெற்றி வந்தது
வெற்றிக்கு அழுதேன்
உழைப்பு வந்தது

இருளைத் தொலைக்க அழுதேன்
நிலவு வந்தது.
நிலவு தொலைந்ததாய் அழுதேன்
பரிசு வந்தது!

இதயம் தொலைக்க அழுதேன்
கவிதை வந்தது.
கவிதைகீட்டு அழுதேன்
காதல் வந்தது!

கனவைத் தொலைக்க அழுதேன்
நனவு வந்தது.
நனவு தொடர அழுதேன்
மனைவி வந்தாள்!

வெறுமை தொலைக்க அழுதேன்
செல்வம் வந்தது.
செல்வம் தேடி அழுதேன்
மழலை வந்தது

வெயிலைத் தொலைக்க அழுதேன்
மழைவந்தது.
மழைக்கு அழுதேன்
வானம் வந்தது

கவலை தொலைக்க அழுதேன்
மகிழ்ச்சி வந்தது.
மகிழ்ச்சி கேட்டு அழுதேன்
புக்கள் வந்தன்

நான் ஏன் எல்லாவற்றுக்கும் அழுதேன்?
அழுகைமொழி பேசிய
அடிநாளைத்தவிர
அர்த்தமற்றதுதான்
மற்ற அழுகையெல்லாம்

நீங்களாவது
கேடவின் படைப்பை
அழுகைக்கு சமர்ப்பிக்காதிருங்கள்!

ஏனைன்றால்
அழுகை தொலைந்துபோகும்
மற்றொரு நாளில்
என்னசெய்வதென்றே தெரியாது
உங்களுடன் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்
உங்களிடமே விசாரிக்கலாமென்று
திரும்பினால்
நீங்களும் தொலைந்துபோயிருப்பீர்கள்.
என்னைப்போலவே!

குறிஞ்சி நாடன்

யാഗുക്കു യാർ എഴിരി?

ବିତ୍ୟାଚାକର

இரு சிறு தீ பரவி காட்டன்று அழிவதுபோல், ஒரு சின்ன சிரிப்போ, உயிர்மீதானோ கருணையோ, மனிதம் மிக்கதொரு உணர்விலெழுந்த சிறு அறிவின் பொருட்டோ நம் மொத்த மனிதர்களின் மனிழருஞும் ஒருசேர அகன்றுபோகாதா? எவ்வளை முகங் கருக்கும் எண்ணங்களால் சூழும் அசிங்க வாழ்க்கைதான் நாமின்று வாழ்வதில்லையா..? இதலாம் நீங்கி இந்தச் சண்டைகளைல்லாம் விட்டு

விலகி நாமெல்லோரும் ஒருவரையொருவர் அன்பு வழியவழிய ஆரத் தழுவிக்கொள்ளமாட்டோமே...?!!

உயிர்தானே? எல்லாம் ஈரமுள்ள இதயம் தானே? கொஞ்சம் இரக்கமோ மானுட அன்போ எல்லோருக்கும் பொதுவாய் கரப்பின் மனிதரை மனிதரிப்படி சாதியென்றும் மதமென்றும் மேலோ ரென்றும் கீழோரென்றும் பிரித்து மேல்கீழ் வகுத்து ஒருவரை ஒருவரிப்படி வருத்தப்பட வைப்போமா?

தண்ணிக்குச் சண்டை, மன்னுக்குச் சண்டை, சாதிக்குச் சண்டை, சாமிக்கும் சண்டை; மொத்தத்தில் மடிவது யார்? மனிதில்லையா? மனிதர் மடிந்து மனிதன் யாருக்காகப் போராடுகிறான்? இன்னும் எத்தனை பேருந்து எரித்து' எவ்வளவு மனிதர்களைக் கொண்டு எவ்வெராறுவர் சிரித்து கொண்டே வாழ்ந்தோ செத்தோப் போய்விட முடியும்?

யாருக்கு நாம் துன்பம் இழைக்கிறோம்? எவரை நாம் கொல்கிறோம்? எது என் விருப்பம்? எதற்கானது எனது போராட்டம்? கேள்விகளை சுமந்து சுமந்து ஓடாது சற்று நின்றுச் சிந்திப்போமே..?!!

சமநிலையை விட ஒரு பெரிய எளிச்சல், சமநிலையை விட ஒரு கோழைத்தனம், சமநிலையை விட ஒரு சாப்பி நில்லவல், ஒருவன் செத்துக்கொண்டிருக்கும்போது பேசும் சமநிலையை விட வேறு பெருங்கொடுமை இல்லை தான். ஆனால் இயல்பாக எல்லோருக்கும் ஏற்படும் உள்ளச் சமநிலையால் மட்டுமே நீயும் நானும் பக்கத்தில் பக்கத்தில் அமர்ந்து அடுத்தவேளைச் சோற்றை நிம்மதியாப் படின்னவும், உள்ளச் சிரிப்பால் நாம் வாழ்க்கையை மகிழ்வோடு நகர்த்திடவும் இயலும்.

மனதின் ரணம், அழுத்தம், வெறி,

கோபம் எல்லாவற்றையும் எடுத்ததும் போட்டு உடைத்திடவோ அல்லது வீரியம் பொங்கு மளவிற்கு உடனேக் காட்டிடவோ மனிதப்பண்பு அனுமதிப்பதேயில்லை. மனதை அமைதியாக்கிப் பார்த்தால் மட்டுமே அடுத்தவரின் கோபத்தைக் கூட கருணையால் அனுகிட முடிகிறது. கொதிக்கும் நீரில் நீர்ளளி ஊற்றினால் அந்த நீர் கூட சுடவேச் செய்யும். சற்று நிதானித்தால் இரண்டு மே ஆறிப்போகும். காரணம் காலம் ஒரு அருமருந்து. அனத்தையும் காலம் ஆற்றித் தருகிறது. அதற்கு பொறுக்கும் மனப்பக்குவம் நமக்குத் தேவை. ஒருவனின் நிதானமற்ற இடத்தில் மீண்டும் அவனே விழுவதை நம் வரலாறு நமக்குக் காட்டுகிறது.

இங்கே எவர் விழுவதும் பிறருக்கு வலிப்பதுவுமல்ல நமது ஆய்வு. தீங்கு விளைவிப்பவர் தீங்கையே அறுப்பர். எனவே தீங்கினைவிட்டு விட்டு விலகு என்றுக் கேட்கிறேன். விதைப்பதே வினைகிறது எனில், நாம் நன்மையையே விதைப்போம் என்கிறேன். நாம் நல்லதை நோக்கி நடப்போம், நானை உலகம் நம் பின்னால் வந்தே திரும், வரட்டுமே என்கிறேன். அதற்காக பிறர் நமை அடிக்கும்போது நாம் நம் கனத்தையெல்லம் காட்டவேண்டாம், அடிக்க நினைக்கும் முன்னரே நாம் எத்தனை வலிமையுள்ளவர் என்பதை அடிப்பவர் முன்அறிய நம் வாழ்வுதனை நெறிபடுத்தி வைப்போம்.

உண்மை நெருப்புப் போன்றது. எடுத்து வீட்டினை கொளுத்துவார் கொளுத்துத்துடும். நாமெழுத்து நம் வீட்டு விளக்குகளில் அடைப்போம். வாழ்க்கைக்குள் தினிப்போம். மொத்த உலகமும் நம்மால் வெளிச்சம் பெற்றட்டும். உண்மையும் நேர்மையும் கண்ணியமும் வழுவாத அறம் சார்ந்த வாழ்க்கை தமிழரது வாழ்க்கை என்பதற்கு நம் பாட்டன் திருவள்ளுவரின் திருக்குறள்கள் சான்றாக நிற்கிறதே, அதை மறந்து எப்போது வாழத் துணிந்தோமோ அங்கேதான் நாம் நம் வாழ்க்கையையும் தொலைக்கத் துவங்கினோம்.

நடந்தது போகட்டும். மீண்டும் எழுங்கள். அன்பிலிருந்து நேர்மையிலிருந்து உண்மையின் வழியே கண்ணியத்தோடு பயணப்படுங்கள். அறம் நமது உயிருக்கு இணை இல்லை, அறத்தோடு வாழ்வது தான் நாம் உயிரோடு வாழ்வது என்பதை உணருங்கள். ஒரு செயல் தீதனில் செய்ய மறுங்கள். தீத் தொட்டு கை யுதறும் வலிபோல, ஓவ்வொரு சிறு தவற்றின்போதும் அச்சப்படுங்கள். இயல்புதடுமாறி எந்தக் கோட்டையை எழுப்பினாலும் அதனுள் இயல்பின் நன்மையும் சாபமும் ஒருங்கே இருக்கும் என்பதை உணருங்கள்.

வாழ்க்கையை வள்ளுவதும் போதிப்பது போல் வேறான்றும் போதிப்பதில்லை. ஆனால் நம்மில் எத்தனைப் பேருக்கு திருக்குறள் விளக்கத்தோடு புரியும்? இருக்கும் திருக்குறளை விட்டுவிட்டு எங்கெங்கோ அறிவுதேடி அலைவதே ஒரு அறிவீனமில்லையா? எனவே திருக்குறள்களை வாசிக்கப் பழகுங்கள். அதன்வழி வாழ முற்படுங்கள். குழந்தைகளுக்கு திருக்குறள் புரியட்டும். திருக்குறள் புரிகையில் அன்பு புரியும், பண்பு புரியும், வீரம் எதுவென்று தெரியவரும், வெற்றி தோல்வி கடந்து வாழ்க்கை அறத்தோடானதாக அமையும்.

இனி எல்லாம் மறக்கட்டும். துன்பம் மறக்கட்டும். எல்லாம் மாறும், நல்லதாய் மாறட்டும். விடுதலை அமைதி' அன்பு' மானிட இன்பம்' அனைத்து உயிர்களுக்குமானது என்பதை எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் உணர்ந்திட முடியாதுதான். ஆயினும், ஓவ்வொருவராய் அதை உணர ஆரம்பித்தால் போதும் எங்கேனும் ஓரிடத்தில் மெல்ல மெல்ல நாமெல்லோருமே அதை முழுமையாய் உணர்ந்திருப்போம். மாற்றங்கள் நிகழவே நிகழும். இனி அது எல்லோருக்குமானதாக நிகழ்டும்.

எதிரியைக் கூட ஒரு மனிதராய்க் காண்போம். போவாழ்ந்து போ.. என்று விட்டுவிட்டு மனிதத்தோடு நாம் நடப்போம். எவரும் இந்த மண்ணின் மீது யாருக்கும் எதிரியில்லை. இடைவெளி அகண்றால்; இயல்பது புரிந்தால்; பேசி யுணர்ந்தால், எல்லோருமே நாம் நண்பர்கள் தான்.

ரவிச்சந்திரன்

கடுஷை

பூட்டிய கிரில்லுக்கு அப்பால், ஒரு பெரியவர், கசங்கிய சாதாரண வேட்டி சட்டை, முகத்தில் கருப்பும், வெள்ளையுமாக மண்டிய ரோமக் காடு, நீண்ட பயணத்தால் களைத்த முகம் என, கையில் நகைக்கடை விளம்பரத்துடன் இருந்த ரெக்சின் பையுடன் நின்றிருந்தார்.

அவர் கையிலிருந்த சீட்டை பார்த்தார்.

“ஆனந்த, நம்பர். 8, யோகானந்தம் நகர்?”

“ஆமாம்... இது தான். நான் தான் ஆனந்த... நீங்க... என்ன வேணும்?”

அவர் வறண்ட உதடுகளை, நாவால் ஈரப்படுத்திக் கொண்டார்.

“நான் உங்கப்பாவோட நன்பன்.காரைக்கா லேருந்து வர்றேன். உங்கப்பா லெட்டர் கொடுத்து அனுப்பியிருக்கார்.”

பெரியவர் ரெக்சின் பை ஜிப்பை திறந்து, ஒரு கடிதத்தை எடுத்து நீட்டினார்.

வாங்கிப் பார்த்த ஆனந்த, “அப்பாவா?” என்று வினவியபடி, கடிதத்தை படித்தான்.

அதில், “அன்புள்ள ஆனந்துக்கு, அப்பா எழுதுவது. ஆசிர்வாதம். கடிதம் கொண்டு வரும் ராமசாமி, என் நன்பன். ரொம்ப கஷ்ட ஜீவனம். இவரது ஒரே பிள்ளை, சமீபத்தில் விபத்தில் இறந்து விட்டான். விபத்துக்கான இழப்பீடு கிடைத்தால், ராமசாமியும், அவர் மனைவியும் வாழ, ஒரளாவாவது உதவியாக

இருக்கும்.

“விபத்து சம்பந்தமான போலீஸ் விசாரணை, விபத்து ஏற்படுத்திய டிராவல்ஸ் வேன் உரிமையாளர் தர ஒப்புக் கொண்ட இழப்பீடு போன்ற சகல விவரங்களையும் சேகரித்து, அவரிடம் கொடுத்தனுப்பி இருக்கிறேன். சென்னையில், தலைமை அலுவலகத்தில் தருவார்களாம்... சென்னை அவருக்கு புதிது. நீ கொஞ்சம் அவருக்கு உதவி செய்தால் நல்லது; செய்வாய் என்று நம்புகிறேன். மற்றபடி உடம்பை பார்த்துக் கொள். பொங்கலுக்கு கண்டிப்பாக ஊருக்கு வர வேண்டும். உன் அப்பா பரமேஸ்வரன்...’ என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

அவன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றார் ராமசாமி.

ஒரு வினாடி யோசித்தவன், சட்டென சாவி எடுத்து வந்து, கேட்டைத் திறந்தான்.

“வாங்க சார்... உட்காருங்க...” என்றவன், டம்ளரில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். தயங்கியபடி உள்ளே வந்த ராமசாமி, தண்ணீரை வாங்கிப் பருகினார்.

“சாப்பிட்டைங்களா?”

“இல்லே... வழியிலே இரண்டு வாழைப் பழம் சாப்பிட்டேன். பஸ் லேட்டு, காலையில காரைக்கால்லே கிளம்பினா, சாயங்காலம் மெட்ராஸ் போபிடலாம்னு உங்கப்பா சொன்னார். பஸ் பிரேக் டவுன் ஆயிடுச்சு... அதான்... அகாலத்திலே வந்து...’

“அதனாலே என்ன... பரவாயில்லை.”

பிரிட்ஜை திறந்து பார்த்தான் ஆனந்த்.

தோசைமாவு இருந்தது. நான்கு தோசை சட்டு, மிளகாய் பொடி, எண்ணெய், தண்ணீர் கொண்டு வந்து, டேபிள் மேல் வைத்தான்.

“சாப்பிடுங்க... இதோ வர்றேன்,” என்றவன், வாசல் பக்கம் மொபைலுடன் போனான்.

திரும்பி வந்த போது, சாப்பிட்டு முடித்து, கை நிறைய பேப்பர்களுடன் காத்திருந்தார் ராமசாமி.

“சொல்லுங்க... என்ன நடந்தது?” என்று, அவர் எதிரில் அமர்ந்து, பேப்பர்களை வாங்கிப் பார்த்தான்.

பையனின் போட்டோ இருந்தது. 22 வயதில், அழகாக, பதவிசாக இருந்தான் பையன். ஆனந்துக்கு கண்கள் கலங்கின.

முகத்தை துடைத்துக் கொண்டார் ராமசாமி.

“இவனுக்கு முன்னாலே பிறந்த நாலஞ்சு பேரும், சின்ன வயசிலேயே போய் சேர்ந்துட்டாங்க... இவன் தான் தங்கினான். மகேஷ்ண்னு பேர்; கஷ்டப்பட்டு படிக்க வெச்சேன்... பொறுப்பான பிள்ளை. ஸ்காலர்விப்லவே பி.இ., முடிச்சான். வேலை கிடைக்குட்டா, நம்ம கஷ்டம் தீர்ந்துடும்னனு வாய்க்கு வாய் சொல்வான்; வேலையும் கிடைக்குது. என்னையும், என் மனைவியையும், நிற்க வச்ச நமஸ்காரம் செய்துட்டு, மெட்ராஸ் கிளம்பினான். பஸ் ஸ்டாண்ட் போக, ரோடு கிராஸ் செய்யறப்போ, வேகமா வந்த டிராவல் வேன் மோதி, ஸ்பாட்லேயே...” மேல் துண்டால் முகத்தை மூடி, குலுங்கினார் ராமசாமி; பேசாமல் அவரையே பார்த்தான் ஆனந்த்.

அவராகவே தொடர்ந்தார்.

“அந்த வேன் சொந்தக்காரர், நஷ்ட ஈடு தர ஒத்துக்கிட்டார். முதல்லே அதை வாங்கவே மனச ஒத்துக்கல. பிள்ளையை பறி கொடுத்துட்டு, அந்த பணத்திலே சாப்பிடறதான்னு வெறுப்பா

இருந்தது. உங்கப்பா தான் எனக்கு ஆறுதல் சொல்லி, வாங்கிக்க சொல்லி வற்புறுத்தினார். எனக்கு நிரந்தரமா ஒரு வேலையும் கிடையாது. என் மனைவி ஏற்கனவே நோயாளி, பிள்ளை போன துக்கத்திலே, படுத்த படுக்கையாயிட்டா... எங்களை பகவான் அழைச்சுக்கற வரை, சாப்பிட்டுத் தொலைக்கணுமே... அதனாலே, கடைசியா நஷ்ட ஈடு வாங்கிக்க சம்மதிச்சேன். உங்கப்பா தான் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து, இங்கே அனுப்பி வெச்சார். என் பிள்ளை உங்களுக்கு உதவி செய்வான்னு வெட்டர் கொடுத்தார்.”

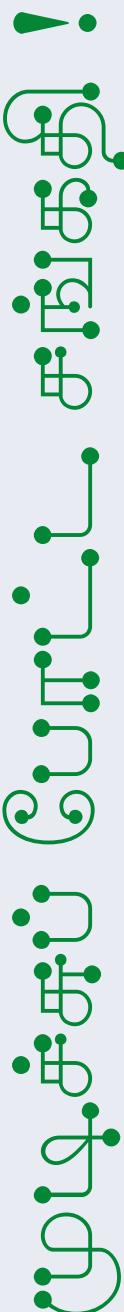
“செய்யறேன்... கண்டிப்பா உதவி செய்யேன்,” என்று எழுந்தவன், அவர் படுக்க, பாயும் தலையணையும் கொடுத்தான்.

மறுநாள் காலை, காபி போட்டு அவருக்கு கொடுத்து, தானும் குடித்து, குளித்து விட்டு வந்தான்.

நசங்கும் மனைவிகள்

பாஸ்மார்க் வாங்கும்
மாணவன் முதல்
பள்ளி செல்லும்
மாணவிகள் வரை
டாஸ்மாக்கை கீழும்
காட்சியை கண்டும்
போதையுடன் திரும்பும்
குடிகார கணவனுடன்
வாழும் இல்லத்தரசிகளுக்கு
புயலும் சுறாவளியும்
பழகி போனது
தினசரி வாழ்க்கையில்
திருந்துவான் என்றேனும்
என்ற நம்பிக்கையில்
தினாந்தோறும்.

கவிஞர் பாலக்கிருட்டணன்

வாழ்க்கைப் பாடங்களை
தரிசிக்க நினைத்ததில்...
சின்னத்தனமாகக் கிடந்த
கிடங்குகளை
ஆழமாக வெட்டி...
மனசுக் குழிக்குள்
நிறுத்திட முடியவில்லை!!

கனியாத பழங்களையும்
பச்சை இலை குழைகளையும்
நீண்ட நாளாகவே
ரசித்து ருசித்து ஒடியதில்...
ஞாபக வயிறு
எச்சங்களால் நீண்டிருக்கிறது!!

சின்ன வயதில்
குற்றிக் காக்களை
உண்டியலில் தள்ளிவிட்டு...
பத்துத்தரம் ஒடியோடு
பார்த்து ரசிக்கையில்
உள்ளம் குளமுடியில்
சிக்கித் தவிக்கிறது!!

பழைய நினைவுகளை
மனதுக்குள் உள்வாங்கி...
வீங்கியுடைத்த கனவுகளை
சுமக்கையில் உள்ளம்...
ஊறுகாயாக வேம்பி
உணர்விழந்த வலிகளை
உசுப்பேந்தி விடுகிறது!!

முடிச்சுப் போட்ட மனதை
மறுபடியும் அவிழ்த்து...
நிழல்படம் காட்டி...
நிராகரக்களை ஆசைகளால்
ஒத்தடமிட்டு
புதுப்பாடம் புகட்டியதில்...
கனவுகள் மின்னலாக
மாறிக்கொள்கிறது
மனசுப் பெருஞ் சுவரில்!!!

எம். ரி. எம். யூனுஸ்

அவரும் குளித்து விட்டு வர, இருவருமாக பைக்கில் கிளம்பினர்.

“இங்கே நுங்கம்பாக்கம்னு இருக்காமே... அங்கே தான் ஹெட் ஆபீஸ் இருக்காம்.”

“நுங்கம்பாக்கம் பக்கம் தான். நான் கூட வந்து செஞ்சு தர்றேன்,

வழியில் ஓட்டலில் டிபனை முடித்து, டிராவல் ஆபீஸ் வந்தனர்.

பார்மாலிஷஸ் எல்லாம் முடித்து, ‘செக்’ கைக்கு வர மதியானம் ஆகி விட்டது.

“ரொம்ப நன்றிப்பா... எனக்காக ரெராம்ப சிரமப்பட்டுட்டே. நான் இப்படியே ஊருக்கு கிளம்பிறேன். இப்ப பஸ் புடிச்சா, ராத்திரிக்குள்ளே காரைக்கால் போயிடலாம். என் மனைவி தனியா இருக்கா; துணைக்கு ஆள் இல்லை...”

“நானே பஸ் ஏத்தி விட்டேன் வாங்க,” என்றவன், ஓட்டலுக்கு அழைத்துப் போய், அவர் மறுத்தும் கேளாமல், சாப்பிட வைத்து, தானும் சாப்பிட்டான்.

கோயம்பேடு வரை, பைக்கில் அழைத்துச் சென்று, காரைக்கால் பஸ்சில் ஏற்றி விட்டான். டிக்கட் வாங்க என்று ஐநூறு ரூபாயை, பிடிவாதமாக அவர் சட்டைப் பையில் திணித்தான்.

“ஓரு நிமிஷம்...” என்று போனவன், ஒரு பிளாஸ்டிக் பையுடன் வந்தான்.

“ஊர் போய் சேர எத்தனை நேரம் ஆகுமோ, வழியிலே சாப்பிட்டுக்குங்க...” என்று, டிபன் பொட்டலம், தண்ணீர் பாட்டில் அடங்கிய பையை, அவரிடம் கொடுத்தான்.

அவர் நெகிழ்ந்தார்.

“என்னாலே உனக்கு ரொம்ப சிரமம்ப்பா. லீவு வேறே போட்டுட்டு, எனக்காக அலைஞ் சிருக்கே... ஊருக்கு போனதும் முதல் வேலையா உங்கப்பாவைப் பார்த்து நன்றி சொல்லனும்.” ராமசாமி உணர... ●

காலூக்கா

கடற்கரையோரம்
என்னை தள்ளிவிட்டுச் செல்கிறது
தென்றல்....

குப்பைமேனி கீரை
நன்றாக மணக்கிறது
ஏழையின் வீடு...

சிறுவர்கள் விளையாட்டு
கண்ணீருடன் கரைகிறது
மணல் வீடு....

துரத்திடும் நினைவுகள்
ஏங்கியபடி கண்ணுறங்குகிறான்
தாய்மடி....

குழந்தையின் சிரிப்பு
மயங்கிக் கிடக்கிறது
என் மனம்...

எதிர்பாராத் தீவிபத்து
இதைந்து கிடக்கிறது
சிறுமியின் கனவு...

நடுக்கடல்
உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது
மீனவனின் தவிப்பு...

இரைதேடும் பறவை
நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது
வேடன் வலை...

ஏழைச் சிறுமியி
அலறியபடி மயங்குகிறாள்
தாயின் திஹர் மரணம்.

வட்டமிடும் பருந்துகள்
கலைந்து செல்கிறது
பக்தர்கள் கூட்டம்

சோர்வுற்று நிற்கையில்
இசைபாடி வருகிறது
ஏங்கிருந்தோ குயில்..

தன்னிடம் ஒப்படைக்கச்சொல்லி
இறைவனிடம் மன்றாடுகிறான்
தாயின் துயரங்கள்...

கரு. சரண் குமார்
திருமணவயல் தேவகோட்டை

திருப்புக்கணை^१ பாடம் மன்றம்

பாவலர் அப்பாளாடயாள்

தித்திக்கும் தேன்மழைதான் தேடியின்பம் பெற்றிடுவீர்!

எத்திக்கும் காத்தருளும் ஏழ்பிறப்பும்! - முத்தாம் திருப்புகழுக் கொப்பான தேதுமில்லை! வாழ்வில் உருப்பெற்று வாழும் உயிர்!

சிங்காரத் தண்டமிழின் சீர்கண்டு மெய்சிலிர்க்கும்!

மங்காத வாழ்வளிக்கும் மண்மணக்கும்! - தங்கத் திருப்புகழால் சிந்தைக்குள் தேன்பாயும்! நாளும் பெருக்கெடுக்கும் நல்லின்பப் பேறு!

செந்தமிழ்க் காவலனைச் சிந்தையுள் வைத்துப்பா

முந்துதுவே இன்பத்துள் முழ்கடித்து! - கந்தன் அருள்பெற்று வாழ அனுதினம் பாடு!

திருப்புகழால் தீரும் துயர் !

கந்தனையும் கண்ணாரக் கண்டிடலாம் வாழ்நாளில்!

சிந்தையையும் உய்விக்கும் சீராக்கி! - வந்து திருப்புகழைப் பாடுங்கள் தீவினைகள் ஒடும் ! அருள்பெற்று வாழும் அகம் !

பன்னிருகை வேலவனே பாடிடும்நன் நாவினிலே

இன்னமுத வார்த்தைத்தனை இட்டதனால்! - அன்பே அருணகிரி நாதரையும் ஆட்கொள்ளத் தேனாய்ப் பெருகியதே யாம்பெற்ற பேறு!

பாலுண்டு தேனுண்டு பாரினிலே யாவுமுண்டு!

காலுண்டு கையுண்டு கண்ணுமுண்டு! - நாலும் அறிந்திங்கு வாழ்ந்தாலும் அன்பில்லாக் காட்டில் வறியோர்க்கும் கிட்டும் வழி!